Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Di Malatie delli falconi et cavalli - Cod. Rastatt 19

[S.l.], [17. Jahrh.]

[Anhang]

urn:nbn:de:bsz:31-284103

Visual Library

luit. pctõꝝ legi in circũcisione se subiecit. Sic et beata vgo maria quãuis immunis esset ab omni immũdicia pientiũ. q2 mũda cõcepit. et mũda pepit. Sz q2 cũ alijs mulierib⁹ de virili semie cõcipiẽtib⁹ et cũ immũdicia pientib⁹ cõuersata est. morẽ eis in purificatiõe gerere voluit. et ad istar pe catricis oblatiõꝫ p pctõ fecit. Et de h̃ est p̃ns euãgeliũ. qd̃ habet tres ptes pncipales. In quarũ pma agit̃ de pcepti legalis hũili obseruatiõe. In scd̃a de symeonis iusti lõga expectatione. Ibi [Et ecce hõ erat.] In tertia agit̃ de eiusdem deuota ꝯsolatiõe. Ibi [Et venit in spũ in tẽplũ.]

¶ A ¶ Ad euidentiã pme ptis est sciendũ q sicut habet̃ Leuit. xij. pceptũ erat in lege. q mulier que suscepto semie peret masculũ. immũda essꝫ septẽ dieb⁹ a cõsortio hoim et ingressu tẽpli et a tactu sacroꝝ. Sz cõpletis septẽ diebus die octauo circũcidebat̃ puer. Et ipsa qdẽ mũda efficiebat̃ quo ad ꝯsortiũ hoim. Sz adhuc q ad ingressũ tẽpli et tactũ sacroꝝ immũda erat alijs triginta tribus dieb⁹. Et his dieb⁹ nõ licebat egredi domũ. Cõpletis vo triginta trib⁹ dieb⁹ cũ septẽ pcedentibus q faciũt qdraginta. extũc qdragesima die mulier intrauit in tẽplũ. et pñtauit natũ puerũ dño. offerens p se et p puero sacrificia. Si aũt feminã pepisset duplicabant̃ dies q ad ꝯsortiũ hoim et quo ad ingressũ tẽpli. Duo ergo fiebãt postq̃ꝫ mulier enixa fuit. Primo obseruabant̃ dies purificatiõis. Scd̃o dieb⁹ illis expletis mulier intrauit in tẽplũ deferẽs secũ puerũ. Et h̃ duo ponunt̃ hic in pncipio euãgelij a beata virgine obseruata. Primo ponit̃ dieꝝ purificatiõis virginis obseruatio. Secũdo ponit̃ ei⁹ cũ puero in templũ ingressio. Ibi [Tulerũt illũ.] ¶ Quãtum ad pmũ dicit̃ sic. [Postq̃ꝫ impleti sũt dies purgationis ei⁹] s. marie vl dñi. fm glo. [dies s. qdraginta a natiuitate dñi] fm legem moysi [q̃ habet̃ Leuit. xij.] ¶ B ¶ Hic pmo querit̃. quare mulier pmis septẽ dieb⁹ dr̃ immũda. et q re reliqs triginta trib⁹ dieb⁹. et quõmõ differũt. Ad h̃ dicendũ fm beatũ Aug. et glosã Leuit. xij. Q, differẽtia est inter immũdiciã septẽ dieꝝ et reliquoꝝ triginta triũ dieꝝ. Quia pmis septẽ diebus mulier enixa realit̃ et naturalit̃ est immunda ppter fluxũ mẽstrui. ita q oẽ sup qd̃ sederit immũdũ erit. Vñ dicit lr̃a. Immũda erit septẽ diebus iuxta dies sepatiõis mẽstrui. Et h̃ cũ pepe rit masculũ. Cũ vo feminã. duab⁹ hebdomadis iuxta ritũ flux⁹ mẽstrui. vt dr̃ ibidẽ. Reliqs vo triginta trib⁹ dieb⁹ i masculo. vl sexaginta sex in femina. etsi mulier sit mũda statuit̃ tñ. Dicit̃ enĩ littera q illis triginta trib⁹ dieb⁹ m[ulier] manebit in sanguine purificatiõis [s]ue. glosa. purificationis inqt nõ in qnationis. Et alia lr̃a p co q. dr̃ in sanguĩe [puri]ficatiõis dic in sanguine mundo. Vñ adhuc [...] immũda legis interptatiõe quo ad h̃ q [...] sancta. Et eo q p successionẽ trãsgressioni[s ...] sepat̃ semẽ. donec cõpleant̃ dies purga[tionis ...] ¶ Et hec scd̃e [...] quare p tot dies [...] ita immũda tat. nec pus tẽpli[...] [ingredi p]mittebat̃. Ad h̃ signari rõ triplex. Prima est [...] ta dieb⁹ puer form[...] in vtero. et [...] in ce[...] tanq̃ꝫ in suũ tẽplũ infundit̃. Scd̃a vt sic qdragesima die formatiõis corpis in vtero aĩa corp⁹ infusa maculat̃. sic qdrages[i]mo die ex vtero mater expiet̃. Tertia ad insinuandũ moralit̃ q templũ celeste null⁹ pt ingredi nisi decẽ pcepta cũ fide qtuoꝝ euangelioꝝ seruare voluerit.

¶ Tertio qrit̃ cũ ppter [...] debeat [...] tpe reputari im[mun]d⁹ sic et mat. Quare lex [...] immũdicia pu[...] tacuit. exp̃mẽs matrẽ immũdã. [...] fm glo. Q, puer licet cir[cumcisus ...] die. adhuc tñ vlq3 ad finem [...] matris immũd⁹ reputabat̃ [...] plũ pus nõ inducebat̃. Lex tñ [...] ei⁹ im[...] cõpssit sicut de matre. Quia [...] immũdiciã sordẽq3 nõ ha[buer]it. ¶ Quarto qrit̃ vtrũ etiã nũc mulier purificatiõis tpe teneat̃ ab ingressu eccl̃ie abstinere. Ad h̃ dicendũ q hec q̃stio determiat̃ in decretis v. dis. c. si mulier. et c. ad ei⁹ vo. Et extra de purificatiõe post ptũ. c. j. Vbi dicit̃ q postq̃ꝫ vmbra legis euanuit et illuxit veritas euangelij. Si mulier statim cũ peperit acturã grãs deo eccl̃iã intrare voluerit. nõ peccat. nec ingressus eccl̃ie est ei denegand⁹. ne pena ei videat̃ vertendã culpa. Si tñ ex veneratiõe aliq̃diu abstinere voluerit. tal̃ deuotio sic ipbãda. et ꝯsuetudo sup h̃ introducta est cõmendãda. Et ea de rõe nec sacra coĩo est ei deneganda. nisi ex reuerentia voluerit abstinere. Et idẽ dico de muliere paciẽte fluxũ mẽstruorũ quocũq3 tpe. q2 ei nature supfluitas in culpã reputari nõ valet. Et iõ si sacrã cõmunionẽ suscepit iudicãda nõ est. Et si ex reuerẽtia pcipe nõ psumpserit laudãda est. Bonaꝝ eñ est mentiũ ibi suas culpas agnoscere vbi sua culpa nõ est. vt hec auctoritate beati Aug. ponit̃ eadẽ di. s. ca. ad ei⁹ vo deplitũ. ¶ Quinto qrit̃ q re beata virgo voluit purificatiõi subdi. cũ ipsa illa lege nullatenus teneret̃. Nõ enĩ ipsa concepit suscepto semine. sz spũssancti mystico spiramie. Ad h̃ dicendũ. q in rei vitate beata vgo nõ indigebat purificari. q2 illo pcepto legis ñ erat obligata. et ideo moyses instinctu diuino ꝑuidens dignẽ q̃nq3 puritatẽ tñ virginis dei matre blasphemiam irrogare[...]

q̄s timet gehennā ⁊ cū hoc offensā dei. Omnes isti timores sūt imp̄fecti ⁊ nō cōueniūt menti vbigene. Quia vt dr̄ .j. Joh. iiij. Perfecta charitas foras [illegible] timorē. Est aūt alius timor filialis q̄ q̄s [illegible] offēdere deū ⁊ ab eo separi. Iste timor [illegible] nō expellit p charitatē imo augetur [illegible] augmēto charitatis. De q̄ ps. Timor domi[ni] sanctus pmanet in seculū seculi. Per hūc timo[rem] mēs vbigena stabilit ⁊ roborat ad retinen[dum] [illegible] eterni. [illegible] xxvij. Nisi in timore [illegible] teneris [illegible] tua subuertet. De h̄ Bern. [illegible] In vitate didi[ci] nihil [illegible] ad grāz pmerēdā retinēdā ⁊ recipiēdā q̄z [illegible] coram deo inueniaris nō altū sa[pere] sz timere. Iuxta illud puer. xxviij. Beatus hō q̄ [illegible] pauidus. ¶ D ¶ Debet aūt hō sm̄ Bern. [illegible] qualiscūqz sit pfectus primere sm̄ triplicem sui cōditionē. Iacet enī hō pfectus vel sic sp̄ialiter g̃[ra]tia q̄ue .i. ad habitū nō tm̄ sp̄ualiter ad actū. Igit̃ dē etiā pfectus pt esse sub triplici cōditiōe. Aliquā do enim gratia actualiter ei adest. Aliquando videt̃ grā q̄si offensa recessisse. Et rursus aliquā sentitur q̄si placata rediisse. Et sm̄ q̄ [illegible] cōditionem docet bern. hoīs spē esse timendū. Primo igitur cū grā actualiter adest timēdū est ne nō digne operis ex ea. Vn̄ aplūs .ij. Cor. vj. Hortamur vos ne in vacuū grām dei recipiatis. Et ad discipulum .j. Thi. iiij. Noli inq̄t negligere grām q̄ in te est. Et de se met ipso gloriādo i dn̄o dicebat .j. Corinth. xv. Grā dei in me vacua nō fuit. Item time etiā ne forte corrupta intētione effectum grē arroges tibi. Sic illi pocodibiles dicebāt i psal. Manus nostra excelsa ⁊ nō dn̄s fecit hec omnia. Secūdo cū grā recesserit timēdū est magis. Q̄ vbi tibi deficit grā. deficis ⁊ tu. Audi quid dicat dator grē. Joh. xv. Sine me inq̄t nihil potestis facere. Time etiā q̄ negligēte custodia tua. Nec dubites in causa esse sup[erbi]ā etiā si nō appareat. Et si nil tibi cōscius sis [illegible] ai [illegible] mentū est supbie subtractio grē. Supbie inq̄z. vsq̄ iā incertis [illegible] ne monstrat. Vn̄ ait aplūs .ij. Cor. xij. Ne magnitudo reuelationū extollat me. datus est stimulus enī carnis aplūs sustinebat inuitus. nō q̄ extolleret sz ne extolleret. Tertio cū grā redierit adhuc multo amplius est timēdū. ne forte cōtingat recidiuū pati. Juxta illud Joh. v. Ecce sanus factus es. vade ⁊ amplius noli peccare ne deterius aliqd tibi cōtingat. Cōcludit ergo Bern. ex p̄missis dicēs. Beatus es inq̄t si cor tuū z isto triplici timore repleueris. vt timeas p accepta grā. amplius p amissa. ⁊ lōge plus p recupata. Hec Bern. Iste aūt triplex timor signatus est i triplici muro cuius [illegible] hierl'm. Vn̄ [illegible] xij. Sup muros tuos hierusalē cōstitui custodes. Nā nō solū ipsi muri .i. timores isti sūt pseruātes ⁊ custodiētes ipsū verbū in mēte. sz etiā sup ipsos muros pfecti timoris dei vbicūqz fuerint. deus apponit interiorē custodiā sue dignatiōis vt ipse i tali mēte cōseruet. In cuius figura dr̄ .ij. Reg. ij. q̄ remāsit dauid in hierl'm. ¶ E ¶ Quarto requirit future beatitudinis plibatoria degustatio. Q̄d intelligit in noīe hierosolima q̄d interptat visio pacis. De q̄ pace dicit Leo papa in simone. Hec est inq̄t vā pax a dei volūtate nūq̄z diuidi ⁊ in his q̄ solius dei sūt delectari. Qn̄ ei sensualitas nulla pte resistit voluntati. ⁊ volūtas nulla pte cōtradicit rōi. nūc est serenitas mētis. ⁊ h̄ est regnū dei. Hec leo. Hāc pacē pfecte in hac vita videre nō possumus. sz in q̄dam plibatione vtcūqz eā q̄si ccentiēdo pfentimus. De q̄ hierosolima p̄t accipi q̄d dr̄ Joh. iiij. Hierosolimis est locus vbi adorare oportet. Hic locus est intimū mētis q̄d est tēplū dei in q̄ verbū eternū in mente adorat in spū ⁊ vitate. Et q̄z [illegible] mēs ibi pdictā pacē psenserit. verbū ibi remanebit. Psal. Factus est in pace locus eius. In futura aūt hec pax vē videbit. ⁊ ibi est vā hierosolima. Q̄d figuratū ē .ij. Esdre .j. Vbi dr̄ q̄ fecit iosias pasca hierosolimis. Et ipse christus hierosolimis pasca cū discipulis celebrauit. vt habet Math. xxvj. Josias figurabat christū. Ipse enī christus sic verbū eternū hierosolimis .i. in pclara visiōe pacis. celebrabit cū mēte vbigena verū pasca .i. transitū. q̄ faciet trāsire mentē a corruptiōe ad i corruptionē. a mortalitate ad īmortalitatē. de labore ad requiē. de luctu ad gaudiū. de pugna ad pacē. In hac hierosolima sm̄ beatū Aug. .i. dīe vitate pnie est sūma securitas. sūma felicitas. felix libertas. felix beatitudo. Ad quā z nos pducere dignetur ⁊c.

¶ Expositio euāgelij in die purificatiōnis beate Marie virginis

¶ CIIII

Postquam impleti sunt dies purgatiōis marie secūdū legē moysi. tulerunt illum i hierl'm. vt sisterēt eū domino. sicut scriptū est in lege domini. Quia omne masculinū adaperiens vuluā sanctū domino vocabitur. Et vt darent hostias secūdū q̄d dictū est i lege domini. par turturū aut duos pullos columbarū. Solet dici vulgariter. Q̄ vult cū lu[pis] currere eū oportet cum lupis vlulare. Hinc est q̄ licet christus imunis esset ab oī peccato. q̄ tñ [illegible] hoīs petōres nasci ⁊ cōuersari vo[luit]

...ori
...ſem
...s pſſura... ...acor
fleutibus aūt iuſt... ...mūdus, quia
...tibus delectant ... nulla gaudia
ꝑātes. Volens ergo ſaluator noſter filios re
gni a filiis ꝑditōis ſecernere et electorū mētes
ad ſufferendas pn̄tis vite moleſtias aiare. mul
tas eos ꝑturbationes tēpaliter paſſuros ſed po
ſtea eternalit̄ gauiſuros denūciat. E cōtra ama
toribus mūdi hic gaudere ſed poſtea in eternū
flere debere inſinuat. d. Plorabitis et flebitis. [
In quib⁹ vbis tria p ordinē innuunt. Primū
eſt iuſtorū in pn̄ti vita luctus et tribulatio. Se
cūdū eſt impiorū in pn̄ti vita gaudiū et delecta
tio. Tertium eſt electorū poſt hanc vitam plena
cōſolatio. Primū notat cū premittit. Plorabitis
et flebitis vos. Item ſtatim infra. Vos aūt cō
triſtabimini. Secūdū innuit cū ſubiūgit. Mū
dus aūt gaudebit. ſup. in hac vita. Tertiū deſi
gnat cū adiūgit. Sed triſticia vr̄a vertet in gau
diū. [B [Quātū ad pmū eſt attendendū
q hic ponunt tria verba triſticiā iuſtorū in
dicantia. videlicet plorare. flere. et cōtriſtari. que
ſic diſtinguūtur ſm papiā. Quia plorare eſt cū
voce ploratū exprimere. flere eſt cū lacrimas flue
re. Cōtriſtari eſt corde ꝯtriſtari etiam ſine lacri
mis. Lugere aūt eſt cum dictis lacrimari. Que
oīa quo ad pn̄s accipiunt⁹ p illa turbatōe et tri
ſticia qua ſancti in pn̄ti vita patiūtur tribulatiōi
b⁹ affliguntur. Sm q aliqñ plorare. aliqñ flere. ali
quādo lacrimari. aliqñ cōtriſtari. aliqñ turba
ri. aliqñ meſti eē. aliqñ tribulari. aliqñ angu
ſtiari. aliqñ affligi. aliqñ dolere. aliqñ gemere
dicunt. Quibuſcūq3 igit verbis hmōi iuſtorū
triſticia exprimat nō refert ad pn̄s. Circa hmōi er
go triſticiā ſiue fletū eſt ſciendū q licet plures
cauſe fletus ſint tacte in poſtillando. ſpecialiter
tn̄ quattuor cauſe debēt nos mouere ad flendū
ꝑpter quas etiā ipe chriſt⁹ legit fleuiſſe. Quia
eni ipe q eſt exēplar et regula noſtra fleuit. ideo
imitatoribus ſuis ꝑpe hic dicit. Amen amē dic

flebitis vos. [C
...di e ex miſeriarū mul
...bus inuoluimur. de hoc
...a me. amare flebo no
...ꝯſolari me ſup vaſtitate filie
...ꝑpli mei. q. d. Ita deuaſta
...q ꝯſolari nō poſſū. Nec
...mū innocētie nullas pa
...penas. nullos defectus.
...hō in padiſo innocent
...ret. nec aqua mergeret
...ſuffocaret. ... oīa que nocēt
...ūt. Poſtq ... homo pec
...tus eſt miſeriis. Job. xiiij. Hō eſt
... miſeriis ta3 in aīa q3 in corpe q3 a cre
... ab extra. In aīa q̄dē habet impotentia3
ad bonū faciendum. ꝯcupiſcentiā ad malū ap
petendū. ignorantiā in ad diſcernendū. Gen. vi.
et viij. g. Senſus et cogitatio cordis humani p
na ſunt ad malū ab adoleſcentia ſua. In corpo
re etiā patit famē ſitim frigus eſtū morbū et mul
tas miſerias alias et demū morte. Vnde Inno
centi⁹ in libro de miſeria hoīs ſic dicit. Quis det
oculis meis fontē lacrimarū vt fleam miſerabi
lē cōditionis humane ingreſſū. Conſiderandū
ergo cū lacrimis de quo factus eſt hō. qd faciat
homo. quid facturus ſit homo. Hanc formatus
de terra. cōceptus in culpa. natus ad penā. agit
praua que non licent. turpia que non decent. va
na que nō expediunt. Et multas alias miſerias
ponit ibidē Innocen⁹. Item ab extra a creaturis
homo patit multa incōmoda. Armauit eni de⁹
creaturas in vltionē inimicorū. et. Require ſupra in ſer
mone ꝑcedente ſub ſmōe pmo. Quanta etiam
mala boni hoīes patiant a malis in hac vita ex
perientia docet. quia oēs qui pie volūt viuere i
chriſto ieſu ꝑſecutōes patient. Vn̄ vt dicunt q
dam tota vita hoīs plena eſt miſeriis. Ecc. ii.
Cūcti dies doloribus et erumpnis pleni ſunt. Vnd
et dicit vallis lacrimarū in ps. Has aūt miſerias
naturali inſtinctu ꝑſentit homo cū naſcendo i
greditur in hunc mundū. et ideo ſtatim incipit plo
rare. Sap. vij. Primā vocem ſimilē omnibus
emiſi plorās. Aug⁹. Puer qui naſcit incipit a
ploratu. lacrime teſtes ſunt miſerie. et nōdū loqui
tur et tamen ꝑphetat quaſi diceret infans. Jo nūc
ploro. quia ſtatim miſeriarū in intro. Ex hac cau
ſa plorauit chriſt⁹ infans in pſepio. Iuxta illud
quod cantat eccleſia. Vagit infans inter arta cō
ditus pſepia. Et veriſimile eſt q in ortu natus pri
mam vocē ſimilē oīb⁹ emiſit ſeu plorās vt aucto
ritas ſapientis ꝑallegata. etiam in gloſa chriſti
dicta ſit. Ad qd facit glo. ibidem que oīa q̄ ibi

dicunt adaptat chriſt
minus nat⁹ e. ¶ B
ex peccōrum recordati
ad me in toto corde v
planctu ⁊c. Sic fecit pe
ſuū negatōis fleuit am
toſa attēderet mala que
ipſa ſcꝫ petro p peccatū
oſſendit. cōſoꝛtiū ſcōꝝ ⁊ a
gra eccleſie pdit. aīaꝫ inter
et in infernum ſe ſubmer
bera deo durū corꝑ poſſi ſe
uerit hec mala que peccatum
ce undiqꝫ enī omni pre inuenies dāna
cauū tibi tituli. Si reſpicis ſurſū inu
deū offenſum ⁊ celū tibi clauſū. Si de
fernū apertū. Si dextris conſoꝛtiū bonoꝝ pditū
Si ſiniſtris ſociū maloꝝ effectum. Ante te m
tem quia ſi tu mortuus fueris in pctīs dānab
ris. Poſt te damnū quia ſuffragia eccle ⁊ ami
coꝝ nunqꝫ tibi pdeſſe poterūt ſcḋm illud Aug. d
ciuitate dei. Si ſcirē aīam patris mei eē in infer
no nō orarē p eo ſicut nec p diabolo. Et ſup h
oīa hanc cām flendi aggrauat q licet bō cōtera
tur cōfiteat ⁊ ſatiſfaciat neſcit in veritate ſuffici
at. Vn̄ aplūs. j. Coꝛ. iiij. Nihil mihi cōſcius ſu
ſed nō in hoc iuſtificatus ſuꝫ. Et ſi hoc ſciret ne
ſcit tū quid ſibi in futurū contingat ſi [illegible] qua pctā
ingdat. Et nemo ſcit vtrū odio vel a[illegible] dign
ſit. Quare etiā cuilibet ſcō in hac vi[illegible] flendū e
quia ſi dixerim⁹ quoniā peccatū nō hab[illegible]m⁹ ⁊c.
j. Joh. j. ¶ E ¶ Deniſſa oīa mala eua dere p
domo p fletum vere cōpunctōis. Exemplū i ma
riā magdalena cui lacrimanti dictum ē. Fides
tua te ſaluā fecit. Luc. vij. g. Et hac etiā cā fleuit
chriſt⁹ in reſuſcitatōe lazari p quē ſignati ſūt
peccatores. licet ipe non fuerit ſingularis peccatoꝛ
Unde p ſuā reſuſcitatōnē a morte corꝑis ſigna
tur ſuſcitatio pctōꝝ a morte aīe. Et ibi chriſtus
defleuit nō ſua ſed noſtra peccata. cū ipe ſit ca
put [illegible] noſtrū noſqꝫ membra eius. ⁊ id defleuit pec
cata mēbroꝝ. Unde Amb. in ſermone. Doles
dñe nō tua ſed mea vulnera id eſt. ꝑpt tua vul
nera quibus vulneratus es in corꝑe nō ploras
ſed ꝑpter mea vulnera quibus vulneratus ſuꝫ
in aīa Eſa. liij. Vulneratus eſt ꝑpter iniquitates
noſtras. ¶ F ¶ Tertia cauſa flendi eſt ex prio
rum cōpaſſione Job. iij. Flebā quondā ſup eo q
afflictus erat ⁊ cōpatiebat anima mea paupe
ri. Hec aūt cōpaſſio attendit nō ſolū ſup inopia
rerū. ſed etiā ſup calamitatibus corꝑis. ⁊ qd pl⁹
eſt ſup ꝑditōe anime. Unde Aug⁹. Sūt ne in
te viſcera chriſtiane cōpaſſiōis qui plangis cor

[illegible] qu
[illegible] od n
[illegible] illi hā
Et ad illos e
[illegible] nō habebit Jac
ij. Judi[illegible] [illegible] ei [illegible] qui nō fecerit mi
ſericordi[illegible]. Quia aūt hic [illegible] paui primo illi⁹ n
ſerebit chriſtus in iudicio Math. v. Beati mi
ſericordes quoniā ipſi miſericordiam cōſequ
Et hac etiam cauſa chriſtus fleuit ſup ciui[illegible]
hieruſalem Lu. xix. ex pia compaſſione ſup cala
mitatib⁹ ⁊ miſerijs ciuitati et eius in habitanti
us incūbentibus. Sup quibus etiā ꝑus lame
tato fuerat Hiere. dicens Treno. j. Quomodo
ſedet ſola ciuitas ⁊c. Et infra. Ploꝛās ploꝛauit
in nocte ⁊c. Nō ſolū aūt defleuit hic chriſt⁹ cala
mitates hui⁹ ꝑpli in hieruſalem. ſed ⁊ noſtra r[illegible]
ciui aīaꝝ miſerias. quas vidit futuras ſi nō co
gnouerimus tps viſitatōis n̄re ſcꝫ incarnatio
nis chriſti ⁊ extremi iudicij. Sic ergo chriſt⁹ ex
cōpaſſione noſtra fleuit. ⁊ nos cōpatientes ſue
paſſioni flere debem⁹. Cū enim ipe ſit caput cu
ius nos mēbra ſumus flere debem⁹ memoran
do paſſionē capitis noſtri quā p nobis ſuſtinu
it. Ad quā paſſionē nos inuitat p ꝑphetam. d.
O vos omnes qui tranſitis p viā attendite ⁊c.
Treno. j. ¶ G ¶ Quarta cauſa flendi eſt ex ce
leſtis patrie dilatione. ps. Sup flumina babilo
nis illic ſedim⁹ ⁊ fleuim⁹ dū recordaremur ſy
on. Nos qui ſedem⁹ ſup flumina babilonis id
eſt fluctibilitate pñtis incolat⁹. quādo recorda
remur de ſyon. id eſt. de patria celeſti. vbi ſpecu
labimur vultum dei. tunc nō poſſumus non fle
re ex deſiderio videndi illius pulcritudinis. Sic
flebat idem. ps. qui cum dixiſſet. Quēadm
deſiderat ceruus ⁊c ſubiecit. Fuerunt m[illegible]
me mee panes die ac nocte ⁊c. Unde G
.v. moral. ſup illud Job. iij. Anqꝫ com
ro. dicit ſic. Luctu ſuo paſcitur anim
perna gaudia flendo ſubleuat. ⁊ inu

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

ei [inuenisti enī] declo
rate explicatio ho die. [illegible]
ceptatiōis būplacitū. [illegible]
re fecūdatiōis bñficiū. [illegible]
ꝑnunciat nasciture plus fa [illegible]
gri⁹. Et ꝑñtista in introd [illegible]
trib⁹ q̄ angel⁹ i salutatiōe [illegible]
ppe cor audita nouitate [illegible]
nūc mag explicat. Q̄ ei dixe [illegible] [ꝧ
q̄si declarās dic̄ [inuenisti eni [illegible] apd deū].
Quasi d. Nō tu oeris exc [illegible] [plena]
q̄ tu inuenisti grām apd deū [illegible] singlaris
dectō. [illegible] d dixerat [dn̄s [illegible]] qu singla
ri mō [illegible] ciōis de⁹ fu ei ṽgie a pr. d. [Ecce ꝯci
pies ⁊c.] Sz q̄ dixerat [bñdicta tu i mlierib⁹].
hui⁹ bñdictiōis cām ex magitudine nascitē plus
assig̃t d. [hic erit magn⁹ ⁊c.] Dixit ergo B [illegible]
[Ne timeas] Quare [inuenisti ei grām apd de
[illegible]] Q̄ si. d. ꝧm Chryso. Qui apd deū meret
g [illegible] nō hz qd timeat. Inuenisti inquit. Quo me
rito. certe humilitate. pudicicie. castitate. ⁊ puritat
ꝯplic. De p̄mo dic̄ Chryso. Qualit q̄lqz grām
repiet nisi mediāte humilitate. Nā humilib⁹ de⁹ dat
grām. De [illegible] duob⁹ dic̄ Gree⁹. Inuenit g
tū ṽgo corde. q̄ splēdore pudicicie ꝑpriā coro
nās aīaz. gñi se do habitaculū ꝑpauit. Et nō solū
cel [illegible] inuiolabile reliq̃t. hz etiā īmaculatā ꝯtie
ñā custodiuit. Itaqz [inuenisti grām] Quā grām
Dic̄ Bern̄. dei ⁊ hoīum pacē. mortis destructiōz
⁊ vite repatiōē. [illegible] Possum⁹ ēt colligere ⁊c.
grās q̄s inue [illegible] apd deū. Prīa fuit grā
ꝑdestinatiōis [illegible] ꝑdestinatiōis dico ñ
ꝧm cōem mo [illegible] ut cū ceteris. s. ꝧm sin
gulare p oib⁹ [illegible] delicet ꝑdestinata ē ut a mat
filij dei Ecc. [illegible] hi mo an̄ secla creata sum.
Scd̄a fuit p [illegible] tiōis i signis ⁊ porteñs. Gen̄
vi. Fac tibi archā d lign [illegible] gatis. i. beatā ṽginē
de mēbris sanctificat [illegible] a p̄nūciatiōis i. p
phetis [illegible] a. ei. Egre [illegible] xxiij. Orietur
stella ex iacob ⁊c. Q [illegible] tiōis i vtero
matris. Psal. Sācti [illegible] su. al. Taber
naculū mgz suū. in q̄ im [illegible] armauit se
⁊ exiuit ad expugnādū dial [illegible] ṽgo. De
q̄b⁹ armis p. Sepphe [illegible] carnē i
q̄ exceptillos [illegible] clauor [illegible] Quīta
ē grā ꝯceptiōis [illegible] vtero [illegible] Nihil ē ma
ius i [illegible] deū p̄s generare ṽbū. q̄ m̄ ṽgīe
ē [illegible] Sexta fecūdatiōis ⁊ pudoris. Ber.
Virgo fecūda. casta. puerpa. maritata inueni
sti qd q̄rebas. inuenisti grām apud deū. Et petr⁹
Rauen. loquēs ad ṽginē. Virgo inq̄t te matrē
[illegible] grā ñ nat̄a i tuo ꝯceptu. in tuo ptu creuit

ma [illegible] maria [illegible] carnē ei car
ne. In nebula signat [illegible] ides. In oī gēte
⁊ oī ꝑplo ꝑmatū tenui. [illegible] ndiciōis in cu
ra [illegible] apd quē sic placuit ut nihil ne
get ei. iij. Reg. ij. Pete mat mi. Bern̄. Filioli hec
pc̄ōrū scala. hec mea maxīa fiducia. hec rō tota spei
mee. Dico vob̄ si pie a vob̄ pulsata. si pie fuerit
inuocata. copaties vob̄ nō deerit necessitati p̄re
Siqdē nec facultas deesse poterit. nec volūtas.
q̄m regina celo⁊ ē. mīa [illegible] ē mater [illegible] ꝧ
Nota ꝧm ura q̄ q̄ inuenit perditū cogit resti
tuere. Maria inuenit grām vt dic̄ d. ⁊ nos pdi
dim⁹ eā. ergo secure accedam⁹ ad thronū grē et
repetam⁹ q̄ [illegible] nostrā. Cogam⁹ aūt eā piis fleti
bus ⁊ deuotis orōib⁹. Ipsa ē enim legalis iusta
pia. et ppicia. q̄ nulli q̄rēti denegat grām. Bern̄.
Omnib⁹ oīa facta ē. oīb⁹ mīe sinū aperuit. ut d
plenitudie ei⁹ accipiāt vniuersi. Captiui redēptio
nem. egrotus curatiōes. ⁊ ꝯsolatiōz paccōr veniā.
iusti⁹ grām. angelus letici [illegible] deniqz tota trinitas
gliaz. E. Deīde demōstrat salutiferē fecū
datiōis bñficiū [Ecce ꝯcipies] Ubi declarat qd
dixerat [dn̄s tecū] et tagit fecūdatiōz ṽgīs. q̄ p
eadē [illegible] bent. Esa. vij. Ecce ṽgo ꝯcipiet et
pariet filiu. [illegible] ab⁹ nomē ei⁹ emanuel. Ut nō
dat eā ē illā [illegible] de q̄ ꝑdictū ē. sic [illegible] dic̄
[Ecce ꝯcipies] Nō dat hoc ipsum ē magnū
⁊ mirū ⁊ nouū q̄ videlz ꝯcipiat i vtero cū ṽbo.
nihil recipiēdo ab extra [illegible] dicere. ⁊c. [illegible] faci
et dn̄s sup terrā. femina circūdabit virū. Et q̄ ꝯce
ptio fieri debuit d nrā subā et carne ṽginali. io
addit [i vtero] ꝧm glo. intli. Un̄ dic̄ Chry. De
cebat deū a cōī mō natiuitatis nr̄e discrepare ⁊
coēm oīm modū pcipare. Q̄ eī de ṽgine na
sceret supra nos fuit. Q̄ ṽo ex vtero nasceretur
habuit cōe nobiscū. Et q̄ ꝯceptū sine libidie. seq̄
tur ptus sine pruriōe ⁊ dolore. io addit [⁊ pari
es filiū] Esa. vlt. Añq̄z parturiret pepit. Quis au
diuit vnq̄ tale. aut q̄s vidit huic [illegible] Et q̄ ptus
sine dolore seq̄ fruct⁹ vētris. s. salus. io subdit
[Et vocabis nomē ei⁹ iesū] i. saluatorē. Act. iiij.
Nō ē aliud nomē sb celo i q̄ oporteat nos sal
uos fieri. Hu⁹ figura p̄cessit ioseph. de q̄ gen̄. xli
dr̄ q̄ pharao vertit nomen eius et vocauit eum
lingua egypciaca saluatorē mūdi. F. Circa
hoc benedictum nomē iesu debemus ꝯsiderare
tria. s. breuitatē i dicēdo. q̄ ñ sūt nisi due sillabe.

ra. ꝛ arguebat augmē

[illegible] ii

lo. [illegible] informa. [illegible]
dic Grec. [illegible] [illegible] visionib⁹ ange
licis.euāgelis. [illegible] relatib⁹ turbationē
attribuit. [Turbata est i ſmõe ei⁹]. Et ideo
q̄ ſmo ei⁹ nouā ſalutatõis formulā ingerebat.
Vn̄ Amb. Bn̄dictõis nouā formulā miraba
tur.q̄ nuſq̄ʒ ē an̄ cõpta.ſoli marie h̄ ſalutatio ſer
uabat̄. Abacuc.iij. Audiui ꝛ ꝯturbat⁹ ē venter
me⁹.a voce ꝯtremuerunt labia mea. Et ſm Ber
ponēdū eſt [turbata ē].i.ex ãmiratiõe ſtupefa
cta vl' attonita ¶ Quarto ppt laudatiõis excel
lentiā. Q: eni angel⁹ eā laudauit i ſuo ſmõe, et
ſancte mētes q̄nto ãpli⁹ laudib⁹ attollūt, tanto
magis mēt. Vn̄ dic̄. ꝯturbata ē in ſmõe ei⁹. Ber
nard⁹. Turbata ē ſʒ n̄ ꝯturbata. q: eni ē turbata
fuit verecūdie v̄ginal. q: nõ ꝯturbata. fuit fortitu
dinis. q: v̄o tacuit ꝛ cogitauit, fuit prudentie et di
ſcretiõis. Et h̄ eſt q̄d ſubdit [ꝛ cogitauit q̄lis eſ
ſet iſta ſalutatio] Nõ mi᷑ ſi cogitabat. q: nuſq̄ʒ
audita fuerat h̄mõi ſalutatiõ. Si eni vt dic̄ Ori
ge. ſciuiſſet maria ad aliū quēpiā ſilem ēē factū
ſmonē. vtpote q̄ habebat leg̃ ſciam. nuſq̄ʒ eā q̄ſi
peg̃rinā tal' ſalutatio terruiſſʒ ¶ B ¶ Dubita
ret aliq̄s Cū eni verecūdia ſit ex culpa. in maria ãt
nõ fuit aliq̃ culpa. quō fuit verecūdata? Vn̄ dicit
ph̄s.iiij.eth. Q: verecūdia nõ ē hoīs ſtudioſi. Di
cēdū q: verecūdia accipi dupli᷑ Vno mõ vt ē ti
mor ingl'iatiõis d' aliq̄ turpi vl' culpabili appbē
ſo vt ſibi poſſibili ꝛ difficile vitabili. ꝛ h̄ n̄ fuit i be
ata v̄gine. Alio mõ ſumit verecūdia vt ē. nõ dico
timor. ſʒ q̄dā paſſio laudabil. ꝯſeq̄ns appbēſiõʒ
alicui⁹ turpis vl' culpabil. nõ tn̄ vt ſibi poſſibil'
ꝛ difficile vitabil' appbēſi. Et h̄ eſt i hoīb⁹ v̄tuo
ſis ꝛ pfectis. q: tn̄ ſic ſūt diſpoſiti vt ſi i eis eſſet ali
q̄d turpe verecūdarent. Vn̄ ph̄s eā appellat verecū
diā ex ſuppoſitiõe. ꝛ pcedit h̄ verecūdia ex pfecta
deteſtatiõe turpitudis Et hāc verecūdiā in ſūmo
habuit btā v̄go. Et ſic pʒ ad obiecta. Et hanc di
ſtinctiõē innuit glo. ſup h̄ v̄bo. [q̄lis ē iſta ſalu
tatio] Que ſic dic̄. Elizabeth d' culpa erubuit. ma
ria de verecūdia. In mliere eni modus pudoris
adhibet̄. In v̄gine grā pudoris auget̄. Et vt itel
ligas mētē gloſe. ſcias q: elizabeth erubeſcebat d'
cõceptu iohīs. eo q: in ſenectute libidini vacaſſe
videret̄. Et talis verecūdia fuit ex culpa ſm pri
mum modū ꝛ arguebat detrimētum pudoris.
Q: v̄o maria ad ſalutatiõnē angeli turbabat p

[illegible] gel⁹ ei. Ne ti
[illegible] a inueniſti eni gratiā
[illegible] um. Ecce cõcipies i
[illegible] um et vocabis nomē
ei⁹ [illegible] magn⁹ et fili⁹ altiſſimi
[illegible] t illi domin⁹ de⁹ ſedē
dauid [illegible] et regnabit in domo
iacob i et [illegible] regni ei⁹ nõ erit finis
¶ A ¶ Poſt [illegible] ſalutatiõis igreſſu ſeq̄t nar
ratiõis tractat⁹ vel pceſſus. Et diuidit̄ in duas
Q: pimo ponit̄ angli narratio. Scđo v̄ginis ꝯ
cluctatio. Ibi. Dixit āt maria ad āgelū. Pria in
duas. q: pimo pmittit̄ v̄ginis ab anglo ꝯfortatio.
Scđo deſcribit̄ negocij ad q̄d venerat explicatio.
Videbat eni angel⁹ v̄ginē trepidātē. ꝛ io vtriq̄ʒ
rei volēs ſatiſfacere. pimo timorē expellit. ꝛ deīn
de myſteriū ſue ſalutatiõis exponit. Scđa ibi.
Inueniſti grām. Dicat ergo [Et ait angelus ei
Ne timeas maria] In q̄ ꝯfortat v̄ginē diuinū ex
pellēdo timorē. q̄d pprīū ē ſpirituū bonorū. Q: li
cet in pimo aſpectu timeat huāna fragilitas, ꝯir
cit̄ ſp timorē expellūt. Io aūt āgel⁹ voluit timorē
expellere q: v̄ginē ptā ad [illegible] tē et itelligēdū diuie
incarnatiõis quā annūciare volebat. N.d. ange
lus ſm Grecū [Ne timeas] Nõ eni veni dece
pturus ſʒ deceptionē ablatur⁹. Nõ veni pdatu
rus tuā iuiolabile virginitatē. ſed pditoris pu
ritatis cõtubernia nūciatur⁹. Nõ ſum ſerpētis
miniſter ſed perimētis ſerpentē legat⁹. Spõſa
lium tractator. non inſidiar᷑ molitor ¶ Queri
tur hic quare angel⁹ pprīū nomē v̄ginis. q̄d in
ſalutatiõe pus ſubticuerat. nūc in narratiõe ex
plicat. Ad hoc duplex poteſt aſſignari rõ. Pri
ma eſt ſm Bedā. q: eni ex ſalutatiõe virginē tur
batā viderat. adeo quaſi familiari⁹ noīʒ vocat
ex nomine. vt audito nomine pprio. virgo ad ſe
redeat. Secūda ratio eſt. Quia eni angelus in
ſalutatione nomē propriū omiſerat ex reueren
tia. vt prima ratio pēdebat. Nūc aūt q̄ſi obli
tus de reuerentia ipſam ꝯfortando conſolatur.
Et quantū ad hoc ipſe fuit maior virgine. ꝑ q̄n
to cõfortans et conſolans maior eſt conſolato.
quo ad hoc. Ideo hic nomen ſuū exprimit.No
tandum aūt vt dicit Petrus Rauen. Angel⁹
confortans virginem ne timeat. non ſine metu
metū diſſoluit. Nā et āgel⁹ ãmirat̄ ꝛ timet. Eru
pet eī totū deū ventre in v̄ginales anguſtias. cu

...p9 la...
...n diuitijs.q...
...gentū ꝛc.nunqȝ aua...
...conſeruādi.nec metu... nit
...deſinit hec diuitē.nec pſequunt benen
ricptem. Si gaudium tuū ponis in honoribus
ꝛ dignitatibus.fallis gloria ē ... ꝛ ñ niſi q̄
dam inſania ... qȝ in ... cōtra glõe
ſepe ... videlicet aliqs improb⁹
honorat ꝛ indignus.ꝛ mutatione tpīs ſplende
re deſinit. vnde ſemp timor eſt admixt⁹ ne digni
tatem amittat. ¶ Tercio quia ſemp caudā ha
bet venenoſam.quia vt plurimū deſinit cū pec
cato. Prouerb.xiiij. Extrema gaudij luctus oc
cupat. Vn̄ Boecius vbi ſupra. Triſtes ē volu
ptatum exitus.quiſquis reminiſci libidinū ſua
rum volet intelliget. Habet quidē hoc omnis vo
luptas q̄ ad ipſam volupteſ inſtigatis delec
riorum ſtimulis agitant. Finis aūt iſtius triſti
cie aculeo cor cōfigit. Et ponit exemplū de api
bus que gratum mel fundunt et in hoc delectat
ſed poſtea tangentibus aculeos mordaces infi
gunt. Sic voluptas cum pagit delectat. ſȝ pera
cta contriſtat. ꝛ remorſu conſcientie ſtimulat.
Quarto. quia prodit nos hoſtibus.id eſt tēpta
tionibus. Gre.xxvij.moral. Solet leticia archa
na mentis apire.atqȝ aperiendo amittere. Aduer
ſa vero cum nos exterius deprimūt.interi⁹ can
tiores reddunt. ¶ Quīto q: breuē delectatiōe
offert ꝛ inchoat longam penam. Job.xx. Gau
dium hypocrite ad inſtar puncti. Et poſtea.xxi.
Ducūt in bonis dies ſuos.ꝛ in puncto deſcen
dunt ad inferna. Vbi dicit Gre.xv.moral.p punc
tum intelligit breuitas vite pn̄tis que reſpectu
eternitatis vix puncto compat. quia de tota vi
ta noſtra nihil habem⁹ niſi vnū nūc pn̄s. Vñ
inquit longitudo vite pn̄tis punctus ē cognoſ
ſcitur. quia de preterito nihil habet cū ſit diſceſſū
de futuro nōdū habet cum ſit incertum. Igit vi
ta que ſic anguſtiari potuit punct⁹ fuit. Vnd ele
ganter reſpōdit Socrates miniſtro regis alexan
... legit in geſtis philoſophoꝝ. Cū enī ſocra
... dignitatem alexandri grauiter argueret q̄

...nib
...oreu... t.ſicut ebrietas que vni...
...e hilare... longi tpis tedio pēſat. ¶ Et
¶ De hoc ... valde pulcre tractat Hugo i
libello ſuo de vanitate rerum mūdanarū p mo
dum dialogi. Vbi cū diſcipul⁹ diceret ſe videre
nauigantes in mari in magna tranquilitate et
aeris ſerenitate.hominesqȝ p naui in diſcūbētes
ad epulas.ꝛ canētes in liris et tibijs ꝛ citharis i
omni genere dulcis cantilene audiētū mulcētes
piſceſqȝ in omni leticia alludentes. Hugo dixit
Quid tibi vide? Diſcipul⁹ r̄ndit. Quid niſi ma
gnū gaudium.magnaqȝ iocunditas ꝛ ſi poſſet
eſſe diuturna felicitas. Hugo. Illud ergo eſt p
pter quod tibi mūdus placet. Diſcipulus. Cur
mihi diſplicere debeat ignoro. Hugo. Fige pau
liſper oculū donec videas finē. Et poſt paulu
lum. Quid inquit vides. Diſcipul⁹. Video vn
diqȝ nigreſcere celum.nubes vētis agitari.ma
re conturbari. fluctus intumeſcere.ꝛ nauim qua
ſi a fundo euerti. Hugo. Quid tibi vide? Diſci
pulus. Heu quid laudaui. O miſeri quid vobi
cū mari. O infelices ecce illa leticia veſtra q̄
tam cito immutata eſt.ꝛ vita veſtra ad quā mi
ſeriam deuoluta eſt.pus vobis exultantib⁹ pi
ſces maris alluſerunt.nūc vos naufragos ꝛ ſub
merſos miſerabiliter piſces maris in paſcuū ac
cipiunt. Hugo. Quid tibi vide? quale gaudiū
hoīm. Diſcipulus. Vanitas eſt ꝛ vanitas vani
tatū. ¶ Et ¶ Similē dialogū facit de mercatori
bus pgentibus p viā cū multis ꝛ magnis merci
bus de omni genere precioſarū rerum. Quibus
pſpere cum magno gaudio incedentibus ſup
uenit cuneus armatoꝝ.qui omnia rapuerunt
ꝛ viros qui effugere nō potuerunt occiderunt
Que videns diſcipulus exclamauit. O miſerū
gaudium mundi. vanitas ꝛ vanitas vanitatū.
Similes dialogos facit de diuitib⁹.de nuptijs
... ſcolaſticas pponens multa ... coꝝ gau...

Mundus autem
gaudebit. ¶ A ¶ Ubi ſupra
Hugo. ſm glo. ſup Eccs. diſcer
nens inter reprobos et electos di
cit ſic. Reprobi qui vitã diligunt tẽpales et eius iocũ
ditatẽ gaudio vite ꝑpetue anferunt. Inꝑ ſpi ita
toto deſiderio amplectunt atqȝ in eis oẽm felici
tatem ſuã conſtituunt. Electi vero tẽpales dolo
res patient ſuſtinẽt ꝓp ea que pmiſſa ſũt gau
dia eternitatis poſſint ꝑuenire et in eorũ reſpe
ctu q̃d q̃ tranſitoriũ eſt et amarũ videt nõ me
rnitũ ſi dulce nõ concupiſcunt. Unde accidit ut tẽ
poralis vite amatores ꝑus habeant bona deĩn
de mala recipiant. Spũales vero ꝑus adverſi
tatibus exerceant. deinde ad bona ꝑtingant. Il
lis ꝑmo bona vltimo mala. Iſtis ꝑmo mala vl
timo bona. Ut ille. Ex hac differentia ſalua
tor noſter in verbis ꝑpoſitis innuit q̃ cũ dixiſ
ſet electis plorabitis et flebitis vos. mox adiecit
[…] reprobis. Mundus aũt gaudebit. Viſo ergo
de fletu electorum nunc videndũ eſt de gau
dio reproborũ. Circa q̃d tria ſunt videnda. Pri
mo quale ſit illud gaudium mundiale et qualit
pagatur. Secũdo vñ radicaliter oriatur. Tertio
qȝ ſalubriter cõtemnat. ¶ Quantũ ad primum
patet ex auctoritate Hugonis iam inducta ibi.
Reprobi et c. quia eſt eorum qui delectabilia hu
ius mundi inordinate querũt in eis felicitatem
ſuã conſtituentes ut ſi in eternum viuerent hu
iuſmõi gaudio frui optarent. de q̃bus dicitur Iob
xxi. Ducunt in bonis dies ſuos et c. Quales ſũt
ii quorum ꝑſonis dicit Sap. ij. Venite et frua
mur bonis que ſunt et vtamur creatura tã q̃
in iuventute celeriter. vino ꝑcioſo et vnguẽtis nos
impleamus et nõ pretereat nos flos tẽpis. Co
ronemus nos roſis antequã marceſcant. nullum

[…]er […]
[…]tibus tribus o[…]
[…]unt. Sub cõcupiſc[…]
[…]hend[…] hoẽs voluptates carn[…]
[…]poribus et venereas. Sub concupiſcentia
[…]rum cõprehendunt omnia dicta cupiditas
[…] auaricie terrenorũ mundanarũ. que cum vidẽt
[…] ſpũs cõcupiſcunt […]
argentũ. gemme. veſtes […]
quibus hoĩes delectant. Sub ſupbia vite […]
appetitus inanis glorie cõprehendunt ambitiõ
bonorũ et dignitatum cũ omnibus filiabus ſu
anis glorie. Ex hoc igit triplici radice oritur om
ne gaudiũ mũdiale. Et accipiunt hĩ tria bona pe
nes tria bona q̃ oĩa appetũt ſm phm. Nã ꝯcupia
carnis reſpicit bonũ delectabile. Concupiſcẽtia
oculorum bonũ vtile. Supbia vite bonũ hono
rabile. Que tria bona qñ ordiate appetunt cau
ſant virtutem. Quãdo aũt inordinate vicium.
Unde etiã in his tribus vel altero eorũ quidã
antiquorũ poſuerunt felicitatem. Quidã ĩ vo
luptatibus vel delicijs. Quidã in diuicijs. Qui
dam in honoribus. Ex hac etiam triplici radice
gaudij mũdialis corruptũ eſt genus humanũ
in paradiſo, vbi ꝑmo hec tria habuerunt ortum.
Fuit enim ibi concupiſcentia carnis in eſu pomi.
Concupiſcentia oculorum in aſpectu ligni pomife
ri. Vidẽs enim mulier q̃ pulcrũ eſſet lignum et a
ſpectu delectabile. et ſuaue ad comedendum. tulit
de fructu et comedit. Item fuit ibi ſuperbia vite
q̃a appetebãt eſſe ſicut dij. ¶ C ¶ Quantũ ad terti
um eſt ſciendum q̃ gaudium mundiale eſt cõ
temnendũ ꝓpt plura. ¶ Primo q̃ expellit gau
dium ſpũale quod habet de deo. Unde. i. Iob.
ij. Si quis diligit mundũ nõ eſt charitas patris
in eo. Sup quo Beda. Sicut enim diuerſos amo
res nõ capit. ſimiliter nec diuerſa gaudia ſibiĩ
uicem repugnãtia. Gaudium enim mundiale
et ſpũale ſe nõ cõpatiunt in vno corde. ſicut nec
lux et tenebre in eodem emiſperio. ſed mutuo ſe
expellunt. Math. vi. Non poteſtis deo ſeru
ire et mãmone. Secundo quia nõ eſt purum […]
mixtum triſticia. Prouerb. xiiij. Riſus do[…]

... quod
pº positus operatam ...
Martha stater cu cur...
so certamine desudat. ... ar ... iocundior
Unde Greg. in moral. Maior est contemplatiua
... actiua. quia hec ad vsum presentis operis laborat
illa vero sapore interno venturam requiem pregu
stat. Quinto quia durabilior. Unde glo. sup Lu.
x. Contemplatiua hic incipit vt in celesti patria p
ficiat. quia amor ignis qui hic ardere incipit. cum
ipsum quem amat videbit. amplius in amore ignescet
Actiua vero in corpe deficit. Hec quinque breuiter
comprehendit Orig. sup illo Can. iij. Adiuro vos
filie Ierusalem ꝛc. Coniuro inquit audiui domine
... nisi fallar sponse tue status causabitur ꝛ actus
... optimus ac ... excellentissimus. vbi incumbens si
ne medio. quantum ad primum. te videns sine nubilo
... ad secundum. in te quiescens sine tedio. quantum ad ter
tium. delectare eciens sine modo quantum ad quartum. a te p
... capiens sine termino. quantum ad quintum
... Per hanc viam intimo in alterum ascen
dit sponsa illa formosissima de qua admirantes
sancti angeli dicebant Cant. iij. Que est ista que ascen
dit p desertum sicut virgula fumi ex aromatibus mirre ꝛ
thuris ꝛ vniuersi pulueris pigmentarii. Nam ista
... sponsa dei adhuc in deserto huius mundi
... ascendit p viam contemplationis sicut virgu
... ex mortificatione omnium carnalium volu
... Virgula inquam fumi ex aroma
... scorum exemplorum. Ex
... thuris. quantum ad anima
... passionis. Et vniuersi
... quantum ... ... vir
... aspon
... ... di
... passionis

... conf...
... ium fontale
... inquam
Aug. xiiij. con
... Per hanc vi
... confessio
... fectum mulierum
... quam dulce
... quod ... g

... secundus.

CCLXXXV

Ed quia hec locu
tus sum vobis. tristicia impleuit cor
vestrum. Ubi designatur tertium
principale quod est deuote anime de absentia dilecti con
tristatio dolorosa. Quia enim dictum est in processu
precedenti p quam viam fidelis anima ire debeat vt ad suum
dilectum venire et ad principium a quo effluxit perue
nire queat. Et quia plerumque deus presentiam suam anime deuo
te subtrahit. vnde anima magna tristicia incidit. Hoc
sciens saluator discipulis suis recessum suum predixit
ꝛ consolationes eis pmittens vt tristiciam suam leuius
supportarent. Et primo exprimit eis tristicie sue
causam in verbis pmissis dicens. Sed quia hec locu
tus sum vobis. s. de recessu meo. ideo tristicia im
pleuit cor vestrum. Deinde subiicit consolationis af
fectum in verbis subsequentibus cum dicit. Expedit vobis vt ego
vadam. Si. n. non abiero paraclitus non veniet ad vos.
Si autem abiero mittam eum ad vos ꝛc. Sic etiam quantum ad
propositum nostrum plerumque deus anime deuote gratiam suam
subtrahat ꝛ tunc ab ea recedere se ostendit. Sed tamen postea
maiorem consolationem ei immittit. Circa quem sensum ad
presens duo sunt videnda. Primo quare deus anime deuote p
sentiam suam subtrahebat quantum ad id quod dicit. quia hec locu
tus sum vobis. s. de subtractione presentie mee. Secundo quali
ter fidelis anima in sua tristicia se habere debeat quantum
ad id quod addit. Tristicia impleuit cor vestrum.
Quantum ad primum sciendum quod deus anime sibi deuo
te quamdiu deuota est nunquam se penitus subtrahit. Et sic ille
duobus discipulis quibus finxit se longius ire certe propi
mediis cor. Sic adhuc deus nunquam se absentat ab anima
deuota. p subtractionem gratie nisi p meliori suo. Unde ꝛ hic
dicebat discipulis. Ego veritatem dico vobis. Expedit
vobis vt ego vadam. Quare autem deus se ab anima deuo
ta subtrahere videatur ꝛ qualiter hoc anime expediat plures sunt
cause. Prima est ad maioris dilectionis ad deum excita
tionem. Et hoc tangitur eodem euangelio vbi dicitur. Expe
dit vobis vt ego vadam ꝛc. Discipuli. n. carnaliter ꝛ sen
sibiliter diligebant xpm in humanitate que eis erat placi
bilis vt dicitur ei postillando vt animum suum ad eius diui
nitatem erigere non valebant secundum Aug. Ideo expediebat

eis vt prin...
uenic̃e ſp...
tur. Sic adhu...
ſenſibiliť vtuń...
ptelis ad ipſa gra...
ſui humiliatione. ... eni gratia deuo
ritq; penale eſt cõſolatoria ſponſi pñtia
carere. fragilitatẽ ſuã cognoſcẽs ⁊ nõ a ſe
no munere ſe habuiſſe qḋ perdit a gnoſce
miliat. ⁊ p eius recuperatiõe ⁊ cuſtodia ſe
borare conat. Exemplũ de virginibus ſ
ppe virtuti ſue caſtitatẽ attribuũt. D
dicit Aug⁹ ſup Mat. omel. x. Audeo dicere ſu
perbis cõtinentibus expedit cadere vt in eo ipo
in quo ſe extollũt humilient. Quid eni pdeſt cõ
tinentia ſi dñet ſupbia. Similiter de alijs virtu
tibus. ¶ Tertia eſt ad negligentie ⁊ deſidie ſue
excuſſionem. Qñ eni plerũq; mens in gratia ac
cepta negligenter ſe habet. nõ ſe in ea exercitãdo
vt deberet. ideo expedit ei vt parumper a deo d
relinquat. vt auidius querat ⁊ poſt ei⁹ recupati
onẽ ſeruentior ⁊ ſolicitior reddat. Unde Cant.
v. cũ ſpõſa diceret. Peſſulũ hoſtij mei aperui di
lecto meo. addit. At ille declinauerat atq; tranſi
erat. Unde Greg. dicit. Nõ ſponſus dilectam
tangit. nõ declinat. quia qñ nos torpẽtes cõſpi
citad amorẽ excitat. qñ vero labo:ãtibus nobis
poſſe apprehẽdi videt tunc ne apprehendat trãſit
⁊ declinat. Nõ maxime eius gratia in nob̃ agi
vt videlicet nec in torpore iacentes eũ omnino
amittam⁹. nec de ei⁹ plena vt nobis videt appre
henſione ſupbiam⁹. ¶ Quarta ẽ ad deſiderij
maioris puocationẽ ⁊ ei⁹ dilatationẽ. Ex ipa. n.
ſubtractiõe ſolacij creſcit deſiderium. ⁊ capatior
redditur ſinus aĩe ad maioris boni ſuſceptionem.
Quia ſic ſcã deſideria dilatiõe creſcũt ſm Gre.
Ita dilatata capaciorẽ reddũt aĩaz. Un Bern
ptractãs illḋ ps. Extẽdẽs celũ ſic pellẽ. Pellis in
qt cũ vngit dilatat. ſic ſcã aĩa q̃ p celũ intelligit
cũ ſcis deſiderijs pungit dilatat atq; capacior red
dit ad maiorẽ gratiã adipiſcẽdã. Qui ergo im
pleri vult bonis celeſtib⁹ dilatet deſideriũ ĩuxta
illḋ ps. Dilata os tuũ et iplebo illḋ. Ubi Caſſio
dor⁹. Dilata deſiderio os tuũ. cor. ⁊ tũc ego im
plebo illḋ pane vite ⁊ intellect⁹ ⁊ aq̃ ſapie. quia
apud me ẽ fõs vite. ¶ C ¶ Scẽdũ ẽt q ex iſta
dilecti declinatiõe vel ſbtractiõe qñtũcũq; mo
dica aĩa ſcã itolerabilia ſentit incomoda. ſicut i
eclipſi ſolis terra ſcentia ... moria ſentiũt detrimẽ
ta. Declinante eni ſponſo aĩa ſcã egeſtate depri
mit. triſticia deicit. inſtabilitate conſtringit. Er
rõ ẽ. q2 ab ea declinat via veritas et eitas Ũn di
cit Aug. ſup p allegato v̄bo Cañ. v. Heu qd ch

...ala vili vel le...
bari. Sicut de q...
ſunt ⁊ mortſũt ... ...upia cor ...
...ata ẽ. Sicut eb... ...ñter abundãtia hu
...ori ⁊ triſtant ⁊ paſſionant. nullã habẽtes cau
...am. ſic iſti. Ex ch⁹ aũt⁹ nunq̃; ſuit turbat⁹ ... iſi ex
rõne. ita q̃ rõ in eo mouit ſenſualitatẽ ad turbã
dũ ſe. Qḋ in eo ſignat q dixit. Nũc aĩa mea tur
bata ẽ. nũc ſcz rõne ſuadente. Per aĩaz intelligi
tur ſenſualitas rõne regulata. Sic hõ ex ratiõe
diſcutere debet cauſã turbatiõis ſue. quã ſi iue
nerit friuolam ⁊ vanam abijciat ⁊ auellat eam a
corde ſuo. ps. Veruñ in imagine ptranſit hõ ſz
⁊ fruſtra conturbatur. Sic eni imago in ſpecu
lo cito apparet ⁊ cito euaneſcit ſic eſt de turbatio
one iſtoz. Chriſt⁹ aũt habuit rõnalẽ cãm turba
tionis quãtũ ad ſenſualitatẽ. q2 timore mortis i
minẽtis. ¶ E ¶ Secunda doctrina eſt. q ſi inue
niat homo turbationẽ ſuam ratiõe dignam. de
liberet cõſiliando intra ſe quid agat. et qualiť eã
patienter ſupportet. Hoc innuitur in eo q domi
nus adiũxit. Et qḋ dicã. Quaſi diceret. Quid
faciam. quo cõfugiã. nõ reſtat aliud niſi q pati
enter ferã. Sic fecerũt filij Jacob q̃ dixerũt. Me
rito hec patimur q2 peccauim⁹ in fratrẽ noſtz.
Gen. xlij. c. Sic ⁊ ille venerabil latro cũ dicebat
Nos q̃dẽ digna factis recipim⁹ Lu. xxiij. E cõtra
faciũt illi q̃ p rupũt i maledicta dicẽtes. Ue mihi
q2 nat⁹ ſũ. Maledicãt ſbatores mei. l' ſilia. De q̃
b⁹ dic Gre. i paſto. Impatiẽtes dũ pbatiõi ſue
mũie obſiſtũt. et ſi q̃ a ſe trãqlla mẽte fuerãt bñ
geſta. ꝓdidũt. ⁊ i ꝑuo ipulſu õſtruũt q̃d q̃d diu
foſſiuã labore ꝓuido ꝯſtruxerũt. ¶ F ¶ Tertia
doctrina ẽ q hõ i tribulatiõe ad deũ recurrat. qḋ oñ
dit dñs i eo q dixit. Pat ſaluifica me ex hac ho
ra. ſ. paſſiõis ⁊ mortis ne ſbeã. qḋ ẽ ſile illi q dixit
pat trãſfer calicẽ hũc a me mat. xxvj. Hoc aũt orauit
dñs induens formã infirmitatis nr̃e docẽdo q̃ñ
nos i tribulatiõe debem⁹ ad deũ orãdo ꝯfugere

… cor…me
cū. ⁊ seqt. … thꝛono meo. Ec
ce susurratio … cōe dic Dyoni. de ec
clesiastica hierar. Susurratiōꝫ supmundanā .i.
modū ⁊ viā itellectualē ⁊ vītalē ascēdēdi i cele
stia ⁊ diuīa. mrāuit nob̄ christ⁹ p suā diuinā cō
uersatiōꝫ i nris assimulatiōib⁹. illum eo nos in
ꝯuersatiōe ꝯsili sꝫ q̄ ē possibile. Ex h̄ sili⁹ ꝯuersa
tio inuit p cōuiciū cene. De q̄ Ioh. xx. Stetit
ies⁹ i medio discipuloꝝ suoꝝ ⁊ dixit eis. pax vobis
Que q̄dē pax q̄uā vidꝫ vbū etnū i medio mē
tis stās ipi mēti ānūciat. nō ē aliud q̄ꝫ vltīa vnio
aīe cū deo. De ista pace sil'r ⁊ d' susurratiōe p̄dicta
dic b̄tūs Aug⁹. xiij. cōfes. Bono tuo dn̄e accen
dimur ⁊ sursū ferimur. ascēdim⁹ ascēsiōes i cor
de ⁊ cātem⁹ cāticū gꝛaduū. Et ibidē. Igne tuo bo
no iardescim⁹ ⁊ im⁹. q̄niā sursū im⁹ ad pacem
hierlm. ibi nos collocauit volūtas bōa. vt nihil
velimus aliud q̄ꝫ pmanere illic ineternū.

Subsermo quartus. XXVIII

Quem nos nescitis

A Terciū p̄ncipale i q̄ innuit
h⁹ ꝯceptōis vbi etni mirifica occul
tatio. cū dr. Quē vos nescitis. De hac occulta v
bi ꝯceptiōe dr Iob. iiij. Porro ad me dictū ē ver
bū abscōditū. ⁊ q̄si furtiue suscepit auris mea ve
nas susurrij ei⁹. i horrore visiōis nocturne. qn̄ solꝫ
sopor occupare hoīes. Ubi tria innuit. Primū
ē vbi etni occlta i mēte ꝯceptō. cū d' vbū abscōdi
tū. Secūdū ē ipi⁹ ꝯceptiōis mod⁹ ⁊ ꝯdicō cū ad
dit. ⁊ q̄si furtiue suscepit auris mea venas susurrij
ei⁹. Terciū ē mētis ꝯcipiētis. dispositō cū ibidē i
horrore visiōis nocturne qn̄ solet sopor occupare
hoīes. Primo ergo innuit vbi etni occulta in
mēte ꝯceptō cū d'r. Porro ad me dictū ē vbū ab
scōditū. Nā sm Greg. vbū abscōditū inuisibilis
fili⁹ vocat. Qd̄ vbū tūc electoꝝ mētib⁹ dr. cū in mē
na ꝯceptiōe mētib⁹ ispirat. Abscōditū ergo ver
bū audire. ē vbū etnū mēte ꝯcipe. Qd̄ bn̄ abscō
ditū dr. q2 etiā ab ipo hoīe nescit. Et h̄ē qd̄ hic dr
Quē vos nescitis. Q2 sicut dicit apls. i. Cor. ij.
Quis hoim pt scire q̄ sūt hoīs. nisi spūs hoīs q
ē i ipo. ita ⁊ q̄ dei sūt nēo cognouit nisi spūs dei. Co
stat āt q2 ꝯcept⁹ mētal' celebrat ex mera libertate di
uina. Hic ē q2 mysteriū hmōi ꝯcept⁹ hoī est icog
nitū. Sic ei mysteriū icarnatōis. ita ē icōphē
sibile oī hoī. q2 et scūs Iohānes baptista idignū
se reputat soluere illū nodū. imo se nescire fate

…ū. Io. i. Sic ⁊ istō my
…icognitū. Secūdo in
…⁊ ꝯdicō. ibi. ⁊ q̄si furtiue
…ꝯuiois t̄agit tria. Primo
…fieri p aurē. q2 dr. suscepit
…fieri p venas. q2 n̄ dr susci
…o susurrij. B Tercio
sciō … pit furtiue ppt tria. Tū p
pter … ꝯprehēsibilitatē. Nō ei poss
mēs i … ꝯceret imēsitatē ferre si sciret
Un filij … Moysi. Loq̄re tu nob̄. nō lo
quat̄ n… te moriamur. Exo. xx. Et q
etiā cōne p… ppitiōes i somnis. q̄s hō vi
gilās n̄ possꝫ sustiere. q2 vires suas excellit. Sic
excellēs sēsibile n̄ pficit sꝫ corrupit sēsū. Nec ista
excellētia ē ad malū hoīs. imo ē ad maximū bo
nū suū. Cū eni ꝯceptō vbi mētal' sit supmū oīm
donoꝝ ⁊ operꝝ diuinoꝝ. vt habitū ē supra i s'mo.
p̄me dn̄ice. ad bonum hoīs ē q2 ei⁹ cognitiōem
trāscēdat. Sic dicit leo papa i s'mi loquēs de my
sterio icarnatōis. Gaudeam⁹ igit q2 ad loq̄ndū
tāte mie sacramētū ipares sum⁹. sentiam⁹ nobis
bonū ē q2 vincimur. Nēo n̄. ad cognitōꝫ v'itatis
magis appꝛopinq̄t q̄ꝫ q intelligit i reb⁹ diuis. etiā si
multū pficiat. sp sibi supēē qd̄ q̄rat. nā q sciat qd̄
tēdit puenisse p'itimur. n̄ q̄sita repit sꝫ i q̄sitiōe de
ficit. Tū ppt nrāꝫ hūilitatē ad vitādā vicꝫ vanā
glīaꝫ q mēs possꝫ icidere. si sciret se vbū ꝯcepisse.
Q2 sicut di. Gre. sup p̄dicto vbo porro. Sūt ple
riq̄ꝫ q̄ dū aliqd scītatis i se ꝯspiciūt. mox intumes
cunt ⁊ q2 ꝯ vite sue pfcōe gliātes. magnos sei oī
b⁹ estimāt. ita se cūctos ꝯspiciūt. q2 se alios trās
cēdere arbitrāt. licꝫ n̄ nūq̄ꝫ ecōuerso. q̄nto mai⁹
donū aliq a deo recipiūt. tāto mag̃ hūiliē hūiliāt
Un b̄tā v'go audiēs se m̄rē dei futurā. dixit. Ecce
ācilla dn̄i ⁊c. Silr Elizabeth cū mat' dn̄i ip̄ꝫ vi
sitaret. ac p h̄ ipa p'mā vbi icarnati cognosceret
dicebat. Un h̄ mihi ⁊c. Tū ppt vitādā desidiā te
piditatē. ne vicꝫ cū q̄s sciā culmē pfcōis appbē
disse putaret. tepescet desidiū acq̄redi. Un apls
Phil. iij. Nō q̄ iā cōphēderim. curro āt si q̄ mō
ꝯphēdā. Igit ppt p̄dicta vbū v'ci furtiue hoīs
n. fur ē dn̄s. q2 furat dādo n̄ auferendo. C
De tercio sciēdū q2 h̄ ꝯceptō dr fieri p aurē p
pter tria. Tū q2 ppriū ē vbi pcipi p aurē sicut co
lores p visū. Un b̄tā v'go q̄ ꝯcepit. nō qualecūq̄ꝫ
hoīeꝫ sꝫ xp̄m vbū etnū. dr ꝯcepisse p aurē. Tū q2
audit⁹ ē sēs⁹ q̄dāmō spūal' auris. n̄. ē organū
plenū spū natali. Un spūs i aure facit … au
dit⁹. Et q2 h̄ ꝯceptō ē oīno spūal' p q̄nto … dat
carnalr sapiētib⁹ ⁊ sꝫ carnē viuētib⁹ sꝫ sꝫ spūm.
Un q̄ꝫ dīu apli carnaliter sapuerūt d' ip̄o … pū
na corpali n̄ fuerūt idonei ad ꝯcipiēdū …

illud Job. xvj. Nisi eg [illegible]
veniet ꝛc. Tū q̄ audiu [illegible]
lis. ꝛ q̄ vbū h̄ manifest [illegible]
bo sit manifestatio ꝛ doct [illegible]
ꝯuenient ꝯcipi p aurē. ¶ [illegible]
q̄ q̄ sꝫ Greg. deū i hac vi [illegible]
serene nō possum⁹ hinc ē q̄ [illegible]
bi audim⁹. Qui eī susuri [illegible] at. sꝫ
latent ꝯceptū innuit. In vita [illegible] sse loq̄
tur nō susurrat. Et q̄ nec h̄ [illegible] ꝫ occlte
sꝫ inspirationis sit aīe immed [illegible] media
creata. siue hmōi media sint ex [illegible] ex q̄ cōsi
deratione plerūqꝫ mēs surgit ad co [illegible] ratioꝫ cre
atoris sm̄ Greg. siue scripture ex q̄rū lectiōe nō
nūqꝫ mēti aliq̄ diuīa secreta reuelāt. siue et hu
iusmodi media sint spēs sensibile. vl̄ imaginarie. q̄
les habuit ioh̄s scribēdo apocalipsim. vl̄ intelligi
biles q̄les forte habuit idē ioh̄s scribēdo eūāge
liū In pncipio. Et hmōi media itelligunt hic p ve
nas. Vñ nō dicit suscepisse susurriū sꝫ venas su
surrij ei⁹. Vel p venas susurrij ei⁹ accipe possu
m⁹ signa ꝛ idicia. ex q̄b⁹ ppendit ꝯceptū vbi ad
epta i mēte. Licꝫ eī illō ieffabile mysteriū sit in
cognitū hoī ꝛ occultū vt dictū ē. Et hoc sꝫ quātū
innuit spū hūano ꝓ certitudine aliq̄ sit tñ̄ hoī
cognoscibile spū diuino ꝛ p aliq̄ sig̃ ꝛ īdicia de q̄
b⁹ dictū ē i sme dicte ꝓcedēti. Vñ aplˢ i. Cor.
ij. Nos autē nō spūm h⁹ mūdi accepim⁹ sꝫ spūꝫ
q̄ ex deo ē. vt sciam⁹ q̄ a deo data sūt nobis. Et a
q̄ sic cognoscam⁹ p spūm dei. nō dꝫ hō scire. sꝫ ipe
spūs dei. vt declarat btūs Aug. xiij. cōfess. c. xxxi. p
tractās vba apli supdicta. Sicut mysteriū icar
nationis vbi. ioh̄i fuit icognitū spū hūano ꝓ cer
titudine. Et quātū ad hoc dixit Et ego nesciebā eū
Qm̄ sibi innotuit spū diuino ꝛ p signa. idō statim
subiūxit. Sꝫ q̄ misit me baptizare i aq̄. ille mihi
dixit. Sup quē videris spūꝫ descēdētē ꝛ manētē ꝫ
sup eū. hic ē q̄ baptizat in spū. Sic ē de mysterio
mētalis ꝯceptiōis vbi eīni. q̄ de h̄ mēs aliqd ꝑ
nosticare p̄t p aliq̄ signa. ꝛ tāto pl⁹ q̄nto ampli⁹
de⁹ p spūꝫ suū scire dedit. certitudinalit tñ̄ qd sit
vel sit ꝛ q̄uō nec ipa mēs scire p̄t. Et h̄ innuit salua
tor. d. ad Nichodemū Jo. iij. Spūs vbi vult spi
rat. et vocē ei⁹ audis. ꝛ nescis vn̄ veniat aut q̄ va
dat. Qd̄ vbū ptractās Bern̄. i soliloquio suo. sic
ait. Nō nūqꝫ dn̄e q̄si clausis oculis ad te inhiā
ti mittis mihi in os cordis. qd nō licꝫ mihi scire
qd sit. sapore q̄dē sentio dulcē. adeo cōfortātē. vt
si i me pficeret. nihil vltra quererē. sꝫ cū accipio
nullo corpis visu. nullo spūs sensu. nullo aīe in
tellectu. aduertere pmittit [illegible] qd sit. qd cū accipio
tenere [illegible] olo ꝛ diiudicare eū sapore. sꝫ statī trāsit
[illegible] illū. ꝛ. infra subdit. Sꝫ postea cū

illa interiora mon [illegible] al tcio
lu'ciadoo et oculos [illegible] uo solo lumi
ne videā lumē. ¶ E ¶ T [illegible] innuit ei⁹ dn̄ mēs
ꝯcipiens disposito. cū subdit a horrore visionis
nocturne. Vbi tāgūt duo. penes q̄ attēdit disposi
tio mētis ꝯcipiētis vbū eīni. ¶ Primū ē ppor
descensū recognito qd innuit cū d. i horrore visio
nis nocturne. Vñ sic dicit Greg. hūana mēs q̄ al
ti⁹ eleuata eīna ꝯtemplat eo descēsis tpalib⁹ treme
facta formidat. q̄ tāto serenū vi⁹ cernit. q̄nto se ab
illo lumine discrepasse. q̄ sup se ēmicat ꝯspicit. Ex.
de alauda q̄ dū canēdo dulci⁹ eleuata altū. mor
se ad trā pijcit. Vñ̄ talē mētē q̄dā horror inuadit
q̄ d. horror visiōis nocturne. visiōis i. quāli. conte
platiōis tātē q̄ ex ꝯteplatiōe pcedēs. Nocturne
vo. i. occlte sꝫ sensū supra dductū. Vl̄ nocturne sꝫ
Greg. i. caliginose ꝛ dubie. q̄ visio q̄ hic de do
hie possum⁹ ē q̄si sb caligie spēꝫ. Et q̄ dubia adhuc
luce obūbrata. In patria vo videbim⁹ eū clara
luce sicut dic. Isto horrore sbata fuit illa spōsa Cā.
ti. vi. Nesciui aīa mea ꝯtbauit me ppt q̄drigas
aminadab. Nesciui q̄ ppt ꝯceptiōis occltati
one. aīa mea ꝯturbauit me. p horroris inuasione
ꝛ h̄ ppt q̄drigas aminadab. i. ppt diuine ꝯteplati
onis degustatiōes. Per aminadab eī q̄ iterptat
pat me⁹ voluntarie. itelligi pt vbū eīni. Ipe eī
voluntarie genuit nos vbo veritis. Quadrige h⁹
aminadab sūt vehicla q̄b⁹ mēs ducit ad ꝯteplati
one vbi eīni. Vbi possem⁹ assignare. iiij. rotas i
q̄tuor virtutes sbuehētes aīaꝫ. vel q̄tuor modos
vl̄ g̃d⁹ ꝯteplatiōis de q̄b⁹ supledo ad pus ¶ s
¶ Secūdū ē exterioꝝ dessēsioꝝ repssio. qd in
nuit cū d. Qū solet sopor occupare hoīes. So
por n̄ ē aliud q̄ repssio sensuū. vl̄ ꝯpssio sesibiliū
delectationū. Vñ Greg. Quisq̄s ea q̄ mūdi sūt
agere appetit. q̄ vigilat. Quisq̄s vo intima q̄etē
q̄rēs h⁹ mūdi strepitū fugit. velut obdormiscit.
Sic soporata fuit spōsa Cant. v. Ego dormio et
cor meū vigilat. Quāto eī magis sm̄ Gre. mēs
scā a strepitu se tpalis cōcupie cōprimit. tāto ve
ri⁹ intima cognoscit. ꝛ tāto alacri⁹ ad intima vi
gilat. quāto se ab exterioꝝ inquietudine occul
tat. Exemplū hui⁹ est in Jacob. q̄ cū in via posi
tus dormiret lapide supposito capiti suo. meruit
it videre scalam et angelos dei ascendentes et
descendētes. Sic mens in via pn̄tis vite lapidi
christo innixa. ꝛ a strepitu mūdialiū soporata.
rapit ad diuinoꝝ cōteplatione. vt pulcre dedu
cit Greg. v. li. Mora. ca. xxxvij. Que soporē nob

dans pacē bis q̄ longe ꝛ pace bis q̄ ꝓpe. dei eti
am hoīe coēq̄litate. Ea vo q̄ reſpi[illegible] ꝑ po
nonē ꝛ vite ſue ꝯuerſationē ac[illegible]
tionē cōp̄hendunt in luce. [illegible] Joh.
viij. Ego ſum lux mūdi. Que o[illegible] dē
ꝑtionē ꝛ paſſionē cōp̄hēdun[illegible]
Sꝫ que reſpiciūt reſurrectōꝫ [illegible]
dunt in glīa. Et q2 eam [illegible]
dūs chriſti plenius [illegible]
ne. Jō in ſeq̄ [illegible]

Sermo [illegible]

[illegible]

Cum [induc]ere[n]t pu
erum ieſum parētes [eius] vt fa
cerent ſecūdū cōſuetudinē le
gis p eo. et ipſe ac[cepit e]um in
vlnas ſuas. et benedixit d[eum] et dixit.
Nunc dimittis ꝛc. Luc. ij. [illegible] In his p
miſſis cōp̄hendunt tria. p̄mum ſol[illegible] ſpēa
liter attollentia. Primū eſt chriſti in templū in
ductio ꝑſonalis. qd notat cū p̄mittit. Cū induce
rent puerū ieſū parētes ei9. Secundū eſt parētū
ei9 p eo oblatio legalis. qd innuit cū addit.
vt facerēt ſm ꝯſuetudinē legis p eo. Tertiū ē
ſymeonis ſenis ꝯſolatio ſalutaris. qd notat cū
q̄ ſubinfert. Et ipſe ſcꝫ ſymeon accepit eum
ꝛc. Et ſm hec tria feſtū iſtud tria ſorti[tur] vocabu
la. Nā rōe p̄mi dictū eſt ypapāti. qd idē eſt q̄ p̄ñ
tatio. eo q2 ipſo die chriſt9 eſt p̄ntat9 i teplo. Ra
tione ſecūdi dr̄ feſtū purificatōis. eo q2 eodē die
beata vgo p ſui purificatōe ſm legē licet nō indige
ret oblationē fecit. Rōe tertii dr̄ cādelaria vl fe
ſtū luminis. eo q2 hodie cādelas bn̄dictas ꝛ accen
ſas in manib9 geſtam9 repn̄ntātes ꝯſecratōē i h
deuotionē ſymeonis. Circa p̄mū ꝫ tria innuēda
cōſiderant. Primo q̄ vl vbi inducit9 q2 i templū.
Cū inq̄t induceret. ſ. introduceret ſupple in tem
plū. vt colligit ex lr̄a ſtatim p̄cedente vbi dr̄. Et
venit in ſpū in templū. Et ſeqt. Et cū induce
rent. Secūdo q̄s inducit9 q2 puer ieſus. Unde di
cit. puerū ieſū. Tertio a q̄b9 ꝑſonis q2 a paren
bus ſuis. Unde dic. parētes ei9. Sꝫ obmiſſis du
obus reliq̄s. de ſolo p̄mo eſt agēdū. Quātū ad
p̄mū igr̄ ſciēdū q̄ puer ieſus induct9 eſt ꝛ indu
cit in triplex tēplū. ſ. v̄ginale. materiale. ꝛ mētale.
In p̄mū tēplū duct9 eſt a ſpūſcō ꝑſonaliter. In
ſecundū duct9 eſt a parētib9 corpalit. In tertiū i
ducit a deuotis fidelib9 ſpūali. De p̄mo tem
plo ꝑt intelligi iſtud Ezech. xliiij. Ingreſſa ē ma
ieſtas dn̄i in tēplū. Nā op9 incarnatōis q̄ filius
dei ꝑſonalr̄ duct9 fuit in tēplū vteri v̄ginal. fuit
op9 diuine maieſtatis. vtpote a ſpūſcō immedi

ate opatū. ſm illud Luc. i. Spūſſctūs ſupueniet
i te ꝛ v. al. ob. ti. Hoc aūt tēplū p̄ad receptionē tā
ti inhabitatoris cōuenienter ꝑpararet. fuit pictura
triplici imaginis adornatū. Fuit enī in btā vḡi
ne depicta imago diuinitatis. imago angelice
puritatis. ꝛ imago p̄clariſſime hūan[illegible] chri
ſti. Primā imaginē depinxit ea ipſū ſcūs p̄ g
[illegible] dinē q̄ fuit in diuine nature ſilitudinē
tota[illegible] formata. Secundā depinxit p̄ ſigm
[illegible] dinē q̄ h[illegible] gelis eq̄pata. imo ſup
angelo[illegible] eſtimabili collaudata. Tertiā depin
xit g[illegible] pulcritudinē q̄ fuit ſup oēm puram
crea[illegible] cōpabilir decorata. [illegible] Primo
dico q̄ [illegible] ſcūs depinxit in vḡine glorioſe imagi
nē ſue [illegible] litans ꝑ grē plenitudinē q̄ fuit in di
uine na[illegible] ſilitudinē totaliter transformata. Ergo
per [illegible] grē effect9 ſit mente ad eſſe ſupnatu
rale ꝛ diuinū eleuare. et ea q̄dā deiformitatē in
ducit. ꝑ[illegible] nulli beatā vḡinē totalr̄ deiformem
ſilitudinē [illegible] iſſe. Cū ipſa fuerit pleniſſimo
grē. Gabriel9 [illegible] ad eā. Aue inq̄t grā plena. Quā
deiforma[illegible] tionē ſūt ad deiformē ſilitudinē impri
mit ſpūſſcs [illegible] loquēs ad eā. Can. viij. Pone me ſi
cut ſig[illegible] ilū [illegible] tuū. Sicut enī ſignaculuꝫ
id eſt [illegible]illum ſi impmat materie molli ꝛ ductili
verbi gratia cere. tūc illa materia recipiet pfecte
omnē figurā ſigilli. ſec9 ſi materia ſit dura. Sic
q2 beata vḡo tota fuit mollis ꝛ liq̄da idei videlꝫ
amore p grām oīmode liq̄facta. ideo pfecte rece
pit impſſionē ſigilli diuinitatis. ac p hoc tota dei
formis eſt effecta. Nec mirū ſi enī apli ꝛ eoꝝ imi
tatores diuine gratie ſeu imaginis auctēate effi
ciunt ꝯſortes ſm illud. ij. Pe. j. Maxima ꝛ glo
rioſa p̄miſſa donauit nobis deus. vt p hec effica
mini diuine ꝯſortes nature. q̄nto mag9 hoc ve
rum eſt de vḡine glorioſa. ex qua ipſa ꝯſors ef
fecta eſt humane nature. Unū nō dubiū q̄n ipſa
totaliter in deiformitatē trāſierit. vt q̄ſi dici vale
at q̄dāmodo vna dea. Quare de ipſa dicit ap
p[ro]priate ſpūſſctus Can. vj. Una eſt columba mea
perfecta mea. vna ē matris ſue. electa genitricis
ſue. Ipſa enī virgo benedicta eſt vna. id ē. vnice
pelecta creaturis ꝛ ſingularibus donis ſpūſſan
cti fulcita. Unde ꝛ columba dicit. Ipſa etiā ſola
eſt perfecta vtpote ad diuine nature cōformita
tem pfecte trāſlata. ipſa eſt inq̄ꝫ vna matris ſue.
id eſt. ſancte ꝛ indiuidue trinitatis creatricis ꝛ cō
ſeruatricis oīm. ac p hoc rōe ſue fecūditatis matris
ꝛ genitricis oīm. Cū ſit de ſcē trinitatis ipa ē vna
ſinglaris filia ꝛ vnice ex oīb9 ꝛ p̄ oīb9 creaturis
electa. ꝛ vt q̄ſi deā celoꝝ ea ꝫ merito dixerim. Un
Aug. ſup Cant. alloquēs vḡinē ſic ait. O feliciſ
ſima cui te adequabo. genere oēs excellis quaſi

Et hec bñdictio fuit la[illegible]
ne potuit deū bñdicere [illegible]
ɔsolatōis ei p̄stito. [illegible]
In quo [illegible] symeon [illegible]
ut spūalem ɔsolatōnē su[illegible]
lumē mag[illegible]atione z pueri d[illegible] h. Et
[illegible] Ostēdit autē venerād[illegible] senex
[illegible] in p̄su[illegible] christi ex triplici [illegible]
[illegible] dignatiō[illegible] maiestat[illegible] [illegible]
a seruū. Propi q̄ dic. Nūc dimit[illegible] tuū
[illegible] dn̄e. i. Reg. vlt. Quid cause ē vt [illegible] do
minus meus rex ad seruū suū. Dicit aūt [illegible] di
mittis. i. dimittas vt intelligat optatiu[illegible]
[illegible] vitā nūc [illegible] seruū tuū z in[illegible]
[illegible] poter imp[illegible] vitans. Pro[illegible]
[illegible] tuū. quo sz mihi dixisti [illegible]
[illegible] p̄us videas christū. Esa. lv.
[illegible] egredietur de o[illegible] meo. nō reuertet ad
[illegible] Et ideo dicere poterat illud ps. [illegible]
[illegible] cū seruo tuo dn̄e sm̄ vbū tuū. [illegible]
[illegible] tranquillitatis. [illegible]
[illegible] Iā enī veniente illo q̄ dici[illegible]
[illegible] Job. xvi. Iste iustus dicel[illegible]
[illegible] dissolui z eē cū christo. [illegible]
poterat dicere illud Gen. [illegible] mori
ar q̄ vidi faciē tuā. Vn̄ Aug. Quis est q̄ de isto
seculo recedit in pace nisi q̄ intelligit q̄ deus
erat in christo mūdū reconcilians sibi. In illis z b[illegible]
inimicū deo. sz oēm pacē in se bonis opibus assi[illegible]
p̄sit. B Deinde cū dicit. Quia viderunt
oculi subdit sublimis magnificatio christi p[illegible]
eri. Magnificat aūt eū sm̄ triplicē eius excellē[illegible]
sz clemētie. sapie. z maiestatis siue potentie. Ex
clemētia venit salus. Ex sapia fulget lux. Ex maie
state vel potētia relucet gloria. Est igit christus sa
lus omnibus p̄plis vniuersalit. lux gētibus spēalit. z
gloria israelitis singularit. Et hec tria tāgit h̄ sy
meon. Quātū ad salutē clemētie dic. Quia
viderūt oculi mei salutare tuū. i. iesum q̄ inter
p̄tat salutare. Viderūt q̄de oculi carnis hoiem.
sz oculi mētis cognouerūt eū eē deū. Quia dicit
Greg. Nys. p hoc q̄ vidit christū oculis corpa
libus oculi mētis fuerūt illūiati fulgore spūs san
cti. q̄ verbū eternū in carne cognouit. z saluat
rē mūdi oibus p̄dicauit. Vn̄ poterat dici symeo
illud Job. xxxiii. Videbis faciē eius in iubilo. Et q̄ni
am hec salus nō erat p̄ticularis sz vniuersal. Ideo
subdit. Quod parasti an̄ faciē zc. Qd̄ sz salutare.
parasti. nō solū visibile sz z palpabile. an̄ faciē
q̄ in p̄mptu est h̄ salutare oibus se p̄ntans. q̄ sa
lutē oim venit. Vn̄ dic. oim p̄plor. psal. Vide
rūt oēs fines terre salutare dei nostri. Ubi atten
de sagacitatē huius venerādi senis. q̄ cū tāto zelo

[illegible] iuerat [illegible] israel. q̄ p̄p̄ hoc voto potius ei
[illegible] dicit se vidisse salutē oim p̄plor. Signant
[illegible] Theophilū. vt sz oibus ei
[illegible] Quātū ad lumen
[illegible] reuelatiōz gētiū. Q̄d in
[illegible] i. vt sit lumē ve[illegible] ad re
[illegible] ab h̄ vt lumē reuelet z mani
[illegible] Esa. xlix. Dedi te in lucē gē
[illegible] mea vsq̄ ad extremū terre. Nā ac
[illegible] Gētes an̄ christi aduētū in plu
[illegible] erāt ɔstitute. vt p oie cognitōē di
[illegible] Et nō ergo excecatē christus implet illūia
uit [illegible] miracul. z sacramētis. Vn̄ signā
ter [illegible] lumē ad reuelatiōz gētiū. Esa. ix. Po
pul[illegible] q̄ ambulabat in tenebris vidit lucē magnā.
Quātū [illegible] gloria maiestatis subdit. z glo
riā plebis tue israel. Q̄ de israel natus ē sm̄ car
nē z hoc eius [illegible] magnā gloriā z. Esa. iiii. Erit
germē dn̄i in magnificētia z gloria fructus terre sub
limis z exultatio his qui salui fuerint ex israel
Honore q̄ p̄ reuelatiō gētiū meliorē ē z glo
riatio israel. Sc̄o illa hunc p̄mittit Et nota
sm̄ Albanasiū q̄ plus israel lumē illuminabat le
ge. Sc̄o nō dic qualis paterit lumē sic gētibus sz glo
riā. memorās antiquā historiā. q̄ sic olim dn̄i
mo plebs alloquēdo gloriosam retulit faciē. sic ipi
diuinā h̄ūanitans lucē p̄ūgētes. vel abiciēdo
velamē. in eādē imagine z trāsformarēt de gloria i
gloriā. ii. Cor. iii. Vel istō intelligi pt de gloria beati
fica ad quā spēalit p̄plus israel fuit adoptatus. Ba
ruch. iii. O israel q̄ magna est domus dei z ingēs lo
cus possessionis eius. Sz tn̄ obiicit q̄ pauci corpe
uenērūt ad istā gloriā z [illegible] Cirill. [illegible] q̄
dā eor inobedientes fuerūt. z pene oēs [illegible]
credulit z iūmatre [illegible] christi. in reliqe eor salue
fiēt. z plus corp christū ɔuenerūt ad gloriā. Mar
[illegible] fulgores vniuersū orbē il
lustrat. Et sic intelligēdo dicit sm̄ bedā h̄ūt reuelatō
gētiū israelis gloria p̄fert. Q̄ cū plenitudo gē
tiū introierit tūc ois israel saluus fiet. Ro. x. G
Sic dicere possumus q̄ i h̄ cātico magnifice
cōmēdat christus quo ad quatuor sm̄ quatuor no
mina q̄bus symeon christū appellat. Cōmēdatur
eñ christus vt pax. vt salus. vt lumen. et vt gloria
Pax est quia mediator. Salus quia redēptor.
Lumen quia doctor. Gloria quia p̄miator. Ex
his quattuor ɔsistit p̄fecta christi cōmendatio
imo totius euangelice historie quedam breuis
sima comprehēsio. Ea nanq̄ que respiciūt eius
incarnationem comprehenduntur in pace. Ipse
enim est pax nostra que fecit vtraq̄ vnū. Ephe
so. ii. Quia vtramq̄ naturam in vno supposi
to vniuit. duos populos in vnum copulauit.

[illegible] placuit ꝑ q̄s poterat sicut [illegible]
dicit. Ipse ē q̄ pꝰ me venturꝰ ē. Quasi. d. s. Chry.
Si meū baptisma pfectū eēt. aliꝰ nō veniret pꝰ
me aliq̄d baptisma daturꝰ. Et nota q̄ dn̄s venit
pꝰ ioh̄ez. sicut forma substātialis pꝰ dispositōes
accidētales. lignū enī pꝰ calefit q̄z igniat̄. Sic g̃
rā p christū ɔferendā. que ē forma spūalis in eē
spūali nos cōstituēs. pcedere debuit aliq̄ dispo
sitio q̄ nos de ꝓpinq̄ ad hm̄oi disponeret. Et h̄
fuit baptismꝰ ⁊ pdicatio pcursoris. Itē sicut ima
go pꝰ figurā. Primo eī pictor figurā describit.
postea colores apponit ⁊ imaginē format. Sic
hic. Itē sicut sol post luciferū patet. Itē sicut splē
dor post lucernā. Itē sicut iudex pꝰ pcōnē. spōsꝰ
post amicū. dn̄s pꝰ seruū. verbū pꝰ vocē ¶ F
¶ Tertio tāgit christi aduenientis dignitas ⁊ p̄
rogatio. Qui an̄ me factꝰ est. id ē mihi digni
tate an̄positꝰ ē s̄m glo. Et sic exponēdo cessat ar
gumētū arrij q̄ argumētabat̄ sic. ōndes ex v̄bis
iohis dei filiū eē creaturā. Johs enī dicit christū
ante se factū. aut ergo itelligit h̄ q̄ntū ad hūa
nā naturā. aut q̄ntū ad diuinā. Nō q̄ntū ad
hūanā. q̄ christꝰ nō fuit hō an̄ ioh̄ez. s̄z ecōuerso
nā sexto mēse ɔceptōis iohis facta ē ɔceptō chri
sti. vt z̄ Lu. i. Ergo itelligit̄ q̄ntū ad diuinā natu
rā q̄ christꝰ an̄ ioh̄ez factus sit. S̄z oē factū ē cre
atū. igr̄ dei filiꝰ creatura ē vt cōcludit arrꝰ. S̄z
hec argumētatō euacuat̄ exponēdo vt dictū ē.
Quia exponēdo q̄ntū ad hūanitatē nullū icō
ueniēs. q̄ ly an̄ nō dicit prioritatē tp̄is s̄z dignita
tis. Aliter eciā saluat̄ ab alijs q̄ xp̄s ɔceptus sit an̄
iohēm. vt ly ante idē sit q̄ citius. i. prior tp̄e. Cō
ceptō enī christi fuit tota sil' ⁊ in istāti. Conceptio
vō iohis fuit in tp̄e. Vn̄ sicut si heri scripsi vnā co
lūnā ⁊ hodie vnā scripsi citiꝰ q̄z illā. possū dicere
q̄ ista scripta ē an̄ illā. q̄ minꝰ tp̄s apposui ē ad
factionē istiꝰ q̄z illiꝰ. Pōt eciā aliē dici. Ante me
factus ē vir sc̄z pfectꝰ grā ⁊ virtutibꝰ. Quia cū fcā
fuit christi icarnatō. statī repletꝰ ē pfectiōe. ⁊ tn̄
adhuc nō erat iohs. Vel s̄z Orige. An̄ me factꝰ
ē. q̄ suā p̄miā agnouit in vtero. Vel an̄ me factꝰ
ē. i. factū ē vt an̄ me eēt. Vel aliē saluari pōt etiā
ad lrām q̄ christꝰ factꝰ ē an̄ ioh̄ez. vt dicat̄ q̄ chri
stus factus ē pꝰus hō i vtero marie. q̄z iohs i vte
ro Elizabeth. Qđ sic declarat̄. Nā vt dictū ē su
pra. vij. El. In his q̄ generant̄ ex cōmixtiōe semi
nū. embrio p̄mis sex diebus ē sub forma lactis.
Deinde nouē diebꝰ sub forma sāguinis. ⁊ pꝰ ea
xij. diebꝰ ɔsolidat̄ i carnē. Vel etiā s̄m alios post
p̄mos sex dies. sex alijs diebꝰ fit sanguis. ⁊ tūc i
xv. diebꝰ ɔsolidat̄. ⁊ ex tūc decē ⁊ octo diebꝰ figu
rant̄ mēbra ⁊ organizant̄. Vn̄ v̄sus. Sex in lacte
dies sūt sex i sāguine terni. Bis seni solidāt. ter seni

mēbra figurat. Isti dies ɔiūcti sūt. xlv. q̄bus em
brio stat sub forma corpis mixti īaiati. Postea
xlv. diebus alijs stat sub forma vegetatiua. Dei
de alijs. xlv. diebꝰ stat sub forma sensitiua. Qui
bus oībꝰ diebꝰ. i. cxxxv. cōpletis īfundit aīa rō
nalis. s̄z. cxxxvj. die expulsa aīa sensitiua s̄m po
nētes vnitatē forme substātialis. Et hic. cxxxvj.
dies est p̄mꝰ dies sexti mensis a ɔceptiōe. loquē
do de mēsibꝰ lunaribus ex. xxvij. diebus ɔstātibꝰ
q̄bus mēsibꝰ tātū vtunt̄ iudei. Nā q̄nq̄es. xxvij
faciūt. cxxxv. Et sic cētesimo tricesimo sexto die q̄
fuit p̄mꝰ dies mēsis sexti a cōceptiōe sua aīatus
ē iohs aīa rōnali. Et eodē die an̄unciatꝰ ē christꝰ
cōceptꝰ ⁊ mox aīatꝰ. pfectꝰ hō factus ē i vtero v̄
ginis. p̄us tn̄ q̄z iohs aīatꝰ aliq̄bus horis eiusdē
diei. Vn̄ dicebat āgelꝰ marie. Et hic mēsis est se
xtus illi q̄ vocat̄ sterilis ⁊c̄. Secūm h̄ ergo i eodē
die factus ē christus hō q̄ ⁊ iohs. et tanto tem
pore prius q̄z iohannes quanto beata virgo
potuit ascēdere i mōtana ad Elizabeth. Et tūc i
ipa salutatiōe aīatus ē iohs aīa rōnali ⁊ exulta
uit i vtero matris. Postea vō nato iohe ex vte
ro Elizabeth. rediit btā v̄go. ⁊ pꝰ plēs mēses pe
perit christū. Et ita ad lrām saluat̄ q̄ christꝰ s̄m
q̄ hō factus ē an̄ ioh̄ez ⁊ h̄ in vtero. s̄z venit post
ioh̄ez ex vtero i mūdū. q̄ posterior natꝰ. ¶ S̄z
sic dicēdū. surgit dubiū quō btā v̄go potuit vna
die tre p tātā distātiā s̄z ōnazareth ad domū za
charie. De h̄ infra i euāgelio. Exurgens maria
xliij. c. d. Nō enī frustra dicit euāgelista. q̄ abijt
cū festinatiōe. Vel etiā dato q̄ btā virgo pluri
bus diebꝰ fecisset iter. illud adhuc nō repugna
ret. q̄n eodē die aīati fuissent christꝰ ⁊ iohs ⁊ pꝰus
christus. S̄z tn̄ nō posset dici q̄ in ipa salutatiō
ne aīatꝰ fuisset iohs. ¶ G ¶ Ad ōndendum vō
q̄ntū ipm̄ dignitate pcellat subdit. Cuius nō
sū dignus vt sol. cor. calci. eius. Ad lrām h̄ verū
ē. q̄ nullus q̄ntūcūq̄z bonus. debet se dignū
reputare vt etiā christū discalciet. Vn̄ dicebat il
le cēturio Mat. viij. Dn̄e nō sū dignꝰ vt intres
sub tectū meū. Allegorice vō calciamētū ē hūa
tas christi. pes calceatꝰ diuinitas hūanata. Cor
rigia calciamēti vnio naturarū. Soluere ergo
corrigiam calciamēti ē enodare mysteriū vnio
nis ad q̄d idignū iohs se fatet̄. Vnd̄ Esa. liij. Ge
nerationē eiꝰ q̄s enarrabit. Quasi diceret. Nul
lus ē dignꝰ. ¶ Deinde cū dicit. Hec i bethania.
ponit̄ testimonij celebritas ex descriptiōe locū
q̄ hec fcā sūt. q̄ i bethania trās iordanē vbi erat
iohs baptizās. Notādū q̄ due sūt bethanie.
Vna q̄ est ppe hierl'm ad duo miliaria que fuit
Marthe ⁊ marie vbi lazarus fuit resuscitatus.
Alia ē trās iordanē a hierl'm itinere viꝰ diei. de

q̄ b. Que corrupte d̄r bethabara. Deberet enī dici
bethbar. i. dom⁹ aq̄r. ibi ei erāt multe aq̄ ⁊ ibi mlti⁹
p̄pl's cōcurrebat. Uñ loc⁹ ille famos⁹ erat. Et no
taq̄ euāgelista describēs testioniū iohis d̄ chri
sto. assignat locū vbi hec fcā sūt. ad istar īstrumē
ti publici. in q̄ ad maiorē certificatoēz. ad ppetu
am rei memoriā. loc⁹ vbi aliqd factuz ē anotari
ↄsueuit. Et si q̄rat q̄re hūc stilū euāgelista nō te
nuit p totū euāgeliū. sz spēalit hic vbi d̄scribit te
stimoniū iohis. Dicēdū q̄ forte hec ē cā. q̄ inter
oīa q̄ dicūt de christo nihil ē efficaci⁹ ad ↄtradi
cēdū iudeis. sic testimoniū iohis. q̄r ipm virū iu
stū habebāt. Et qd plꝰ ē ipm christū putabāt eē
¶ Nota etiā q̄ iordanis fluui⁹ ē palestine qui
nascit ad radicē mōtis libani ex duob⁹ fontibus
sc3 ior ⁊ dan. q̄ sil iuncti vt ait Hiero. Iordanis
nomē efficiunt. Magister āt in historiis dicit. q̄
nascit ex fonte ior. ⁊ inde fluēs iuxta vrbē dan q̄ est
ī finib⁹ iudee. ex fonte ⁊ vrbe cōpositū sumit no
mē. ⁊ fluit sub mōtib⁹ gelboe. ⁊ mltis riuulis ī se
collectis p⁹ longū circuitū īfluit in mare mortu
um. Et hoc etiam iordane dicit Beda deriuari
stagnū genezareth puincie galilee. Illic ergo io
hānes baptizabat. q̄r famosior erat ille fluuius
aliis. Uel q̄r trāsibat p loca deserti vbi iohēs ba
ptizabat. Uel q̄r heliseus pphā in eodē fluuio ba
ptizauerat naaman syrū iiij. Reg. v.

¶ Sermo de eadem dominica XXIIII

Medius autem ve
strū stetit [Uiso in s̄mōe pcedēti
nos dīīce qb⁹ signis ⁊ indiciis vbi
eīni aduēt⁹ i mēte cognoscat. Nūc ceci vident
ꝛc. Nūc videndū ē q̄lr mēs deuota ex hmōi idi
ciis in se verbi eīni p̄ntiā p̄pēdēs. i ipso vbo dul
citer iocūdat. Q̄ repletat intuitu vini mille q̄ can
tet. Gaudete in dño sp̄ ꝛc. Mēs enī de vbi eīni
aduētu. tā ieffabili iocūditate pfundit. q̄ nescit
nisi gaudere. Propt qd ibi gemiat vbū. Gaudete
ad maiorē expssionē illi⁹ tripudii spūalis. Gau
dete inq̄t aplus i dño sp̄ iter dico gaudete. Phil.
iiij. Ex pfectione āt hmōi gaudii tria cōcurrūt.
Primū ē oīū viriū anie. ad interna mētis re
uocatio studiosa. Scdm ē vbi eterni ad aīam
allocutō amorosa. Tertiū ē tot⁹ mētis i gaudio
exultatō deliciosa. Et h tria notant i tribus the
matib⁹. supius ex trib⁹ euāgeliis p̄ntis hebdōa
de. Pro p̄mo facit p̄ns thema qd supt ē ex euā
gelio hui⁹ tertie dñice. Pro scdo facit qd ī euan
gelio q̄rte ferie d̄r. Ingressus āgel⁹ ad eam dixit
Aue grā plena. Pro tertio facit qd ī euāgelio se
xte ferie d̄r. Exultauit i gaudio infās i vtero meo
¶ A. ¶ Circa primum eīnterno presentis ser
mo[nis] ... Propt qd ideo ...
repolēs aīaz d̄uotā. q̄lit se habere debeat ad hu
iusmodi mentale gaudiū assequēdū. sic eā allo
quit. d. Ecc. xxxii. Precurre in domum tuam p̄
ori et illic aduocare et illic lude ⁊ age conceptio
nes tuas. Per q̄ verba mens deuota īstruitur
q̄ ad habēdū intimū gaudiū de vbo eīno. añ oīa
pergit ip̄a ... cū oīb⁹ virib⁹ suis ad interiora re
collectō. Et eo q̄ dicit O aīa pcurre ī domū tuā
p̄ori. ad intimū mentis tue. ⁊ illic aduocare te sc3 io
tā cū oīb⁹ virib⁹ tuis recolligēdo. Et sic ibi delici
eris interno gaudio pfruēdo. Uñ subdit. Et illic
lude. Quo ludo. Illo vtiq3 ludo p intimā ↄplati
onē. q̄ bti ludūt in patria p eīnā fruitionē. imo il
lo ludo p q̄ndā p̄ticipationē q̄ ipm vbū eternuz
ludit in p̄rē ⁊ lusit ab eterno p ineffabilē sui ⁊ oīū
creaturaꝝ emanatōez. Iuxta illd Prouer. viij.
Delectabar p singulos dies sc3 eīnitatis. ludēs
corā eo oī tpe. ludēs ī orbe terraꝝ. et delicie mee
eē cū filiis hoīm. Et q̄r isto gaudio interno ↄce
ptio vbi eīni in mēte pficit. io subdit. Et age cō
ceptiōes tuas. Dicit aūt ↄceptiones in plurali.
ad drām illi⁹ ↄceptiōis eīne. q̄ vbū sēl in mente
patris ē ↄceptum. In ↄceptiōe aūt mētali idē3
vbū eternū ī plib⁹ mētib⁹ ⁊ ī eadē plies cōcipit
Et ad hūc sensū adducit testimoniū iohis ī in the
mate assūpto [Medi⁹ aūt vestrū stetit q̄3 vos
nescitis] ¶ B ¶ Ubi innuit oīm viriū aīe ad i
terna mēns reuocatio studiosa. Cū enī ↄceptio
vbi eīni i intimo mētis celebret. vt mag declara
bit infra. Intimū aūt nostrū ē mediū nostrū. sicut
cor dicit mediū aīalis eo q̄ sit intimū. hinc est q̄
mētes deuote p̄ntiā vbi eterni p signa supradi
cta aduertētes ⁊ ad ipz se totalit cōuertere cupiē
tes. nec tñ sciētes q̄ īā ī pte sui cōsistat ī eis. cōue
nienti isti iuuni h vt ad mediū sui se recolligāt. q̄
h⁹ d̄r [Medi⁹ āt vestrū stetit quē vos nescitis]
In qb⁹ vbis tria innuūt. Primū ē mētis ↄcipi
entis intima fecūdatō [medi⁹ vestrū] Scdm est
vbi ↄcepti salutifica dignatō [stetit] Tertiū ē h⁹
ↄcept⁹ mirifica occultatō [Quē vos nescitis]
Et h sensū alludit vbis Orige. sup eadē autori
tate sic dicēns. Cū igit sim⁹ rōnales i medio no
strū vbū existit. ex eo q̄ p̄ncipale. scz cor i medio
totius corpis insitū ē. q̄ntū ad p̄mū. Stat aūt
vbū ad saluādū ↄtinuo. q̄ntū ad scdm. Et sub
dit. Qui igit vbū in medio sui gerūt. nō autē co
gnoscūt de illi⁹ natura. nec de q̄ fonte manauit
nec quō ↄsistit in eis. hi vbū in medio sui obti
nētes ignorāt. q̄ntū ad tertiū ¶ C ¶ Circa pri
mū est sciēdū q̄ vbū eternū in medio nostrū est
triplicit. Primo sicut cor i medio aīalis. Scdo
sicut sol in medio planetaꝝ. Tertio sicut centrū

cius vitā abſtractā ⁊ celeſtē agnoſceremꝰ. Un̄
ipſe dixerat Joh. viij. Cū exaltaueritis filiū hoīs
tūc cognoſcetis q᷑ ego ſum. ¶ J ¶ Ex p̄miſſis
ꝑʒ triplex documētū aīe verbigene q̄ debʒ hāc
ſtellā .i. chriſti vitā imitari. ¶ Primū ꝙ vita ſua
ſit lucida ꝑ ſcōꝝ exēploꝝ illuminatiōēs. Math.
vj. Luceat lux veſtra corā hoībus vt videāt opa
veſtra bona. Et Phil. ij. Inter q̄s lucetis ſicut lu
minaria in mūdo. Beda. Si times ſpectatores
nō habebis imitatores. ¶ Secūdū ꝙ ſit recta ꝑ
ſincerā affectionē. Un̄ de ſanctis aīalibꝰ ꝑfectio
nem euāgelicā ſectātibꝰ dr̄ Ezech. j. Pedes coꝝ
pedes recti. Sup q̄ Greg. Pedes inq̄t .i. affecti
ones eoꝝ ſunt recte ⁊ nō ad ſequendā iniq̄tatē
retorte. Qui autē pedes rectos nō hn̄t q̄ ad mala
mūdi q̄ reliquerūt reflectunt. ¶ Tertiū ꝙ ſit ele
uata ꝑ celeſtē ꝯuerſationē. vt poſſit dicere cum
aplō Phil. iij. Noſtra ꝯuerſatio in celis eſt. Et
Col. iij. Que ſurſum ſūt ſapite. nō que ſup terram.
¶ Et aduerte ꝙ ſignanter hec ſtella viſa eſt in ori
ente ⁊ direxit eos in meridie. In oriēte eni cōſti
tutꝰ eſt padiſus in q̄ peccādo vitā amiſimꝰ. Un̄
ſtella iſta q̄ erat pnoſtica recuperande vite. ⁊ in
qua ſignificabat exēplar noſtre ſpūalis vite. ex
inde emicuit vt vn̄ mors oriebat inde vita reſur
geret. Un̄ ⁊ ipſe ſaluator oriens eſt nūcupatus.
Zach. vj. Ecce vir oriēs nomē eiꝰ. Propt quā
etiā cauſam adoramꝰ ad orientē. ¶ Circa ſecū
dū pncipale qd̄ eſt totiꝰ mētis in deū conuerſio
amoroſa. ⁊ notat in eo qd̄ ſubdit. [Et venimus
adorare eū] Eſt ſciēdū. ꝙ ſicut dicit beatꝰ Greg.
xxv. moral. Bn̄ ſancti viri ⁊c. prout deducit ī ſer
mone ſequenti.

¶ Subſermo de eodem

¶ XCVIII ¶ S

Venimus adorare eū

Sicut dicit beatꝰ Greg. xxv. moral. Bn̄
ſancti viri ſcripture ſacre teſtimōio re
ges vocant. q᷑ cūctis motibꝰ carnis nō ꝯſentiē
do ſuccūbere ſʒ hn̄ regēdo p̄eſſe nouerūt. Unde
ſm Iſi. iij. de ſum. bo. reges a recte agēdo voca
ti ſunt. iō recte faciēdo nomē reg̃ tenet. peccādo
amittit. Recte ergo illi reges vocāt q̄ tā ſeipſos
q̄ʒ ſubiectos bn̄ regēdo modificare nouerūt. Et
q᷑ tales ſūt mētes vbigene. vt pʒ ex ſupioribus.
Jō ꝯgrue verbū p̄miſſum ī ea ꝑſona dici poteſt
Propt qd̄ ſciendū ꝙ in mēte rōnali ſūt tres vi
res pncipales tāq̄ʒ tres reges ī eo regno aīe pn
cipātes q̄ verbū eternū in ipſa mēte natū adora
re nō ceſſant. vt q̄ſ dicere poſſit q̄libet trīū verbi
gena. [Venimꝰ adorare eū] Ad euidētiā
eſt aduertēdū ꝙ tres ſunt actꝰ religiōis ſiue la
trie q̄ ad orōem ꝯcurrūt. videlʒ deuotio. oratio
⁊ veneratio. Que tria ſic diſtinguunt. Naʒ de
uotio ē actꝰ interior q̄ ſe hō totaliter deuouet deo.
Un̄ dicta eſt deuotio a deuouēdo. Et ꝑtinet ad
vim appetitiuā ſcʒ ad volūtatē. Orō vo vltra h
importat aſcenſū interiꝰ ad deū ſm Damaſ. li.
iij. ca. xxiiij. Et ꝑtinet ad ptē intellectiuā. Dicitur
aūt orō ſm Caſſ. q̄ſi oris rō. ſiue ꝓferat ore cor
poris ſiue ore cordis. Veneratio aūt vltra p̄dicta
importat exhibitionē reuerētie exterioꝝ. Puta
corꝑis hūiliationē. vt eſt pſtratio. genuflectio. vl
inclinatio. aut etiā rex tpaliū oblatio. Et ptinet
ad ptē memoratiuā. in q̄ntū videlʒ hō memor
exiſtēs ſue infirmitatis ꝓ nihilo reputat ſe corā
deo. ſubijciēs ei totalit ſe et ſua. Un̄ dicit Damaſ.
libro. iiij. ca. iiij. Nos q̄ ex duplici natura cōpoſiti
ſumꝰ intellectuali ſcʒ ⁊ ſenſibili. duplicē adorati
onē deo offerre debēꝰ. videlʒ ſpūalē q̄ ꝯſiſtit in
interiori mētis deuotiōe ⁊ orōe. Et corꝑalē q̄ cō
ſiſtit in exteriori corꝑis humiliatiōe ⁊ rerū oblati
one. q̄ſi agnoſcētes nos nihil eē nec habere niſi a
deo. Et iſtū actū venerationis repñtauerunt ma
gi de qbꝰ legit in eodē euāgelio. ꝙ ꝓcidētes ado
rauerunt eū ⁊ apertis theſauris ſuis ob. e. mu. ⁊c.
Predicte igit tres potētie q̄ſi tres reges in mēte
vbigena ꝯueniūt ad adorādū vbū. Et q̄libet eo
rum in adorādo offert munꝰ appropriatū de acti
bꝰ religionis p̄dictis. Volūtas adorat offerēdo
aurū deuotionis. q̄ mens diuine volūtati totalit cō
format. Intelligētia adorat offerēdo thꝰ orōis. q̄
mens ad deuʒ agit ſurſum ⁊ eleuat. Memoria
adorat offerēdo mirrā venerationis. q̄ totꝰ hō cū
omnibꝰ ſpēbꝰ creatis deo oīmode ſubiugatur.
¶ B ¶ Primꝰ itaq̄ʒ rex in regno aīe eſt volun
tas. q̄ pncipaliter omnibꝰ alijs impat ⁊ pncipat
cū ſit potētia maxime libera. Hec pmo accedēs
in adorādo verbū offert aurū deuotionis q̄ mens
diuine volūtati totalit cōformat. Et ē pmꝰ actꝰ
religionis cōcurrēs ad adorationē. Et hoc ꝑ aurū
deuotio ſignat. Aurū eni inter oia metalla opti
me eſt ductile ad volūtatē artificis. Tāte eni eſt
ductibilitatis q̄ in incude ꝑ malleū ſine ruptio
ne ptiū in tenuiſſimas lamias dilatat. Et tanto
melꝰ q̄nto in igne depuratū fuit amplius. Sic
mēs deuotiōe affecta optime ductilis eſt ad oē
diuinū bñplacitū. ⁊ tāto fortꝰ q̄nto igne dilecti
onis accēſa eſt feruētꝰ. Un̄ vt dicit Hugo. deuo
tio eſt q̄dā feruor bone volūtatis. q̄ videlicet vo
luntas nr̄a accēſa ita ductil efficit. vt ad ꝯformi
tatē diuine volūtatis facilē trāſformet. In cuiꝰ fi
gura p̄ceptū fuit ī lege vt ꝓpiciatoriū fieret d au
ro puriſſimo. ⁊ duo cherubin ſilr de auro ſeſe re
ſpicientes ex vtroq̄ʒ latere oraculi. D fauteʒ

veritas ſicut de exemplari deſcribit̄ ⁊ transfert. Nec
eſt pretereundū ſilentio q̄ hec ſtella nō fuit obiectū
queſitū ⁊ inuentū. ſed indirecte tanq̄ȝ q̄ magi [illegible]
cebant̄ ad viſionē pueri q̄ fuit obiectū p ſe inten-
tum. Sic de⁹ vt eſt lux ſiue ſpēs ſiue exemplar co-
gnitionis intellectualis nō ſe habet directe ſicut ob-
iectū q̄d videt̄. ſȝ indirecte ſicut q̄. pura ſicut rō co-
gnoſcendi. hoc ſm legē cōmunē. Sed ſi de ſpi-
rituali priuilegio lux diuina illuminat mentē aliq̄m
directo aſpectu. tūc mens illa videbit deū vt ob-
iectum p eſſentiā. Sȝ hoc priuilegiū in vita iſta p
paucis cōceditur. q̄ infirma mens non valet fige-
re oculū in tantā lucē. Exempli gratia. apparet
iſtud q̄d vr̄ in luce corpali. que quādoq̄ȝ illuminat
oculū directo aſpectu. ⁊ tūc ocul⁹ videt p̄ eam ⁊
alia in luce. Quādoq̄ȝ vero [illegible] at oculū obli[illegible] aſpe-
ctu. ⁊ tūc nō videt lucē [illegible] lia in luce. Si [illegible] q̄ñ
ſol illuminat oculū radio [illegible] directo. tūc ocl[illegible] [illegible] ſpi-
det ſolē. Quia omne q̄d videt directo aſp[illegible] [illegible]
detur. Vñ quātūcūq̄ȝ ſpēs coloris mul[illegible] [illegible]ceat
in medio. nō videbo colorē niſi directe figā ocu-
lum ī obiecto. Si aūt illuminet obliquo aſpectu
tūc oculus nō videt ipſum ſed eſt ſibi rō videndi
alia. Sic in p̄poſito de⁹ lux nō ſe repñtat menti
in rōne obiecti vt ipſe p eſſentiā videat̄. niſi forte
ex priuilegio grē ſingularis. vt dictū eſt. Sȝ habȝ
ſe ad mentē vt quo aliq̄ veritas ſiue de ſe ſiue d̄ ali-
is cognoſcat̄. Vñ ſignāter d̄r q̄ magi iſtā ſtellā
in oriente viderūt. nō in medio hemiſperij. Sol
eni motu ſuo q̄ñ eſt ī oriēte nequaq̄ȝ tam clare
ſplēdet ſicut in meridie q̄ñ eſt in medio hemiſpe-
rij. et ſil̄r de alijs ſtellis. Vñ dauid q̄ deū nō p eſ-
ſentiā ſed p ſpūm in cōtemplatiōe viderat dixit.
ij. Reg. xxiij. Sicut lux auroræ oriēte ſole mane
abſq̄ȝ nubib⁹ rutilat. Et eſa. xviij. d̄r. Sic lux me-
ridiana clara eſt. Per ſtellā ergo iſtā apparentē
in oriente ſignat̄ cognitio de deo non omnīq̄ȝ
clara ſicut cū videt vt obiectū p eſſentiā. Sed q̄-
cūq̄ȝ cognitio alia citra illā ſiue p illuſtrationē
ſpeciei a re accepte. vt in cognitiōe cuiuſlibet ve-
ritatis ſincere vt dictū eſt. Siue p influxū noua-
rum ſpērū imaginabiliū. vt in viſione imagina-
ria que eſt in ſpū. Siue etiā ſpērū intelligibilium
vt in viſione intellectuali q̄ cōtemplatio d̄r. Om-
nes iſti modi cognitiōis ⁊ cōtemplatiōis qua-
leſcūq̄ȝ ſint citra raptū ad diuinā eſſentiā. deſi-
gnāt per ſtellā lucentē in oriente. Cū aūt deus p
eſſentiā videt̄. tūc hec ſtella ad clarā meridiē trā-
ſibit. Quā meridiē deſiderauit ſpōſa Cañ. j. In-
dica mihi vbi cubes in meridie. ¶ E ¶ Circa ſe-
cundū ad [illegible] proceſſum p̄mi p̄ncipalis q̄ntū ad im-
preſſi[illegible] [illegible] exemplaris practici in vita actiua
de quo [illegible] xv. Inſpice ⁊ fac ſm exemplar q̄d

tibi ī mōte monſtratū eſt. ¶ Sciendū q̄ hec ſtel-
la p̄cedebat exemplaritatē vite [illegible] chriſti in tribus.
¶ Primo q̄ lucida in aſpectu. Vñ ſm q̄ dicit
Leo papa. Facile in ſe oculos intuentiū rapuit.
Sic vita chriſti tota fuit lucida. Unde ipſe dixit
Joh. viij. Ego ſum lux mūdi. q̄ ſequit̄ me nō am-
bulat in tenebris ⁊c̄. Facile etiā ad ſui imitatōnē
traxit q̄s voluit. Unde ad vnū v̄bū eī dicit Se-
quere me. Secut⁹ eſt eū mathe⁹ ⁊ plures alij.
Vñ etiā ſolus intuit⁹ illi⁹ grauiſſime faciei ſibi
attraxit q̄s voluit. Vñ Hiero. Certe inq̄t ipſe ful-
gor diuinitatis occulte q̄ etiā in facie relucebat
humana. videntes ad ſe trahere poterat p̄mo aſpe-
ctu. Si enī ex magnete lapide hec eſſe vis d̄r. vt
ferrū trahat. quāto magis dñs omniū creatura-
rū ad ſe poterat trahere q̄s volebat. Vñ cuiuſ tra-
ctuȝ ſuauiſſimū expetēs ſpōſa dicit Cañ. j. Tra-
he me poſt te. ¶ Secūdo q̄ fuit recti gradꝰ ī in-
ceſſu. Nō enī circulariter vt cetere ſtelle ſȝ gradu
recto mouebat̄ ſcȝ ab oriēte in meridiē vt dictū
eſt ſup̄ in poſtillādo. vt ſic magos ad chriſtū
pduceret. Sic chriſt⁹ in toto decurſu vite ſue g̃-
du recto ambulauit. De ſolo enī chriſto d̄r illud
pſ. Quoniā rect⁹ dñs de⁹ noſter. ⁊ nō eſt iniq̄-
tas in eo. Omēs aūt alij quātūcūq̄ȝ magni et p-
fecti. ſalua ſemp reuerētia glōſe v̄ginis. ī inceſſu
ſuo incuruati ſunt ⁊ gradū ſuū obliquauerunt.
Vñ Abacuc. iij. Incuruati ſunt colles mūdi. vo
eſt. viri excelſi. ab itinerib⁹ eternitatis ei⁹. id ē. ab
itinerib⁹ q̄bus itur ad eternitatē. Eſa. lix. Semi-
te eoꝝ incuruate ſunt. Ad rectificandū ergo iter
noſtrū chriſt⁹ in itinere p̄ñtis vite nos p̄ceſſit ſi-
cut hec ſtella p̄cedebat magos. Ac ſi dicerȝ iſtud
Joh. xiij. Exemplū dedi vobis vt quēadmodum
ego feci ita ⁊ vos faciatis. Eph. v. Eſtote imita-
tores dei ſicut filij chariſſimi ⁊c̄. Quia ſic beatus
Aug⁹. de vera religione dicit. Tota vita chriſti in
terris p hominē quē geſſit. diſciplina moꝝ fuit.
Quare imitatio⁹ eſt ſicut regula recte regēs nos
in via diſcipline. ¶ Tertio hec ſtella fuit eleuata
in ſitu. Fuit enī a terra eleuata nec tñ in celo fixa.
Sic vita chriſti fuit q̄d ē eleuata ab affectib⁹ ter-
renis. Vñ ipſe dicit Joh. viij. Ego nō ſum d̄ hoc
mūdo. Et licet ſm diuinitatē in ſinu patris ſem-
per eſſet fix⁹ in celis. ſm hūanitatē tñ ei⁹ ꝯuerſa-
tio fuit ſup terrā. Baruch. iij. In terris viſus eſt
⁊ cū hoībus ꝯuerſat⁹ eſt. corpe q̄dē. mēte aūt in
celo. Et ſic q̄dammō medio mō ſe habuit q̄ſi inī
celū ⁊ terrā. Sicut ſtella illa fuit medio mō ſe ha-
bens inter celū ⁊ terrā. q̄ fuit in aere. Vñ chriſto
cōpetit [illegible] illō Ezech. viij. Eleuauit me ſpi-
ritus [illegible] celū ⁊ terrā. In cui⁹ ſignū eleuari vo-
luit [illegible] corpe ſine paſſiōis vt videlȝ

recōmendata ſpūs. q̄ ideo cū inueniſſet dn̄i ꝑ pla-
nitiē cū magna feſtinatiōe ambulabāt. Et huic
dicto videt̄ magis cōſonare gloſa. Sꝫ ad ꝑus di-
ctum magis videt̄ accedere textꝰ q̄ dicit ꝑ tridu-
um. nō in triduo. ¶ Myſtice ſm̄ glo. ꝑ tri-
duū chriſtꝰ inuenit̄. q̄ poſt triduū triūphat
ſionis in tēplo celeſtis glorie ſedens inuenit̄.
¶ Vel moraliter nō inuenitur aliquis qui ipſū accepi
ꝑ peccata ſm̄ ꝑdicta . nō inuenit ipſum amittit
ſm̄ negligentiam vel delicias. Et tūc nō ſtatim ꝑdi-
tum reinuenit ſꝫ poſt tres dies ꝑ q̄s intelligo tres illu-
minatiōes diuinas. Prima eſt peccatoꝝ recogni-
tio. Secūda de ipſis peccatis contritio. Tertia de-
ſiderioꝝ ad deū acceſſio. Et tūc ſequit̄ ſingularis
gratie infuſio. Et in hac quarta die inuenit̄ ihū
eternus in tēplo aīe. Et h̄ figuratū iij. Regū xix.
Vbi dicit̄ q̄ helia ſtāte in monte vt inueniret dn̄m.
Ecce ſpūs grandis ꝛ fortis ſubuertēs mōtes et
cōterens petras. Per hūc ſpūm intelligi ꝑt pec-
catoꝝ recordatio i amaritudine ſpūs ſubuertē-
tis mōtes ſupbie ꝛ cōterens petras duricie cor-
dis. Sed nō in ſpū dn̄s. Vn̄ hunc ſpūm ſequitur
cōmotio. Per quā intelligit̄ vehemēs contritio
ꝛ cōpūctio qua oēs ſenſus ꝛ vires cōmouent̄.
ſcꝫ oculi ad fletū, os ad cōfeſſioꝫ, manꝰ ad pec-
toris tunſiōne ꝛ corpis flagellatiōne. ſic de aliis.
Sꝫ nō in cōmotiōe dn̄s. Et poſt cōmotionem
ignis. Per quē intelligit̄ deſiderioꝝ acceſſio. Vn̄
ps. Dolor meꝰ renouatꝰ eſt. cōcaluit cor meū
intra me ꝛ in meditatione mea exardeſcet ignis.
Sed nec i igne dn̄s. Et ſequit̄. Et poſt ignē ſibi-
lus aure tenuis. Per quā intelligit̄ dulciſſima i-
ſpiratio grē diuine. Et ibi dn̄s. Vn̄ iſta q̄rta die
verbū eternū inuenit̄. ¶ Ad lr̄am nota q̄ volu-
it puer ſtatiōe tpe latere matrē. ne mora longior
mentē virginis cōſumeret. ¶ Sꝫ querit vtꝝ puer
in iſto triduo cibū habuerit. Ad h̄ ꝑ ordia vno
mō q̄ diuinitꝰ ſuſtētatꝰ cibo nō indiguit. ſic po-
ſtea ſine cibo xl. diebꝰ ꝛ noctibꝰ ieiunauit. Mat-
thei iiij. Alio mō ꝑ dicit q̄ angeli q̄rū miniſterio
cibatus fuerit. Vel etiā q̄ forte doctores cū q̄bꝰ
diſputabat ipſū cibabāt. Vel q̄rto ꝑ ordia q̄ q̄
paupertatē docuit velut paup elemoſynis ſuſten-
tatus fuerit. Vn̄ hac q̄ſtione querēs a dn̄o Ber-
nardꝰ ſic eū alloq̄t. Dn̄e vnde q̄s te in triduo ſu-
ſtētauit. Et r̄ndet ſibimet ſic dicēs Vt te in oībꝰ
cōformares paupertati q̄ſi vnꝰ ex paupibꝰ ſtipen-
dia ꝑ hoſtia mēdicās q̄ſiſti. Vn̄ ipſe dicit in ps.
Paup ſum ego ꝛ in laboribus a iuuētute mea.
¶ B ¶ Secūdo tāgit̄ inuētiōis locꝰ q̄ | inue-
nerūt eū in tēplo | In loco vtiqꝫ deuoto in loco
ſancto ꝛ loco dei. Locꝰ enī ad cōtēplatiōnē deſig-
natus dicebat tēplū. Pſal. Dn̄s i tēplo ſancto ſuo
dn̄s in celo ſedes eiꝰ. Nō inuenerūt eū ī v-
ꝑ cuitate ſicut mali adoleſcētuli. ſꝫ nō al-
[illegible]plo māſit ipſo triduo ¶ Tertio tāgit̄
[illegible] inuenerūt. q̄ nō inuenerūt eū
[illegible] hinc illucqꝫ leuiter diſcurrentē vt mos
[illegible]ꝫ ſedentē in medio doctoꝝ | mode-
[illegible] perficatū eſt in eo illud Prouer.
[illegible]o magiſtroꝝ ſedere eum fecit ſapi-
[illegible]dū q̄ dn̄s valde diligit mediū
in me[illegible]o cōſiſtit. vt de iij. Abi. Quare
i noc[illegible] annūciatꝰ q̄n ipſe equaliter
Luc[illegible] i meſcauit ſerro ad eſt. in me-
tin[illegible] noctis naſci. Sap. xviij.
ſile[illegible] Itē in diuerſorio po[illegible]
di[illegible] vt dicit gloſa Luce ij. vel inter
d[illegible]om[illegible] alios. Itē in preſepio reclinari in
me[illegible]dio duoꝝ [illegible] Abacuc iij. Itē voluit i me-
dio doctoꝝ inu[illegible] vt hic. Itē i medio latronū
crucifigi. Io. xix. Itē in medio mūdi ſalutē ope-
rari. Pſal. [illegible] operatꝰ eſt ſalutē in medio terre. Itē
in medio di[illegible]pul[illegible] videri. Luc. xxiiij. Stetit Ie-
ſus in medi[illegible] Et Io. xx. Itē oſtēſus
eſt in medio [illegible] cādelabroꝝ aureoꝝ ad oſtē[illegible]
Apoc. j. Quare aūt dn̄s ſemp dilexerit mediū,
habes ſupra in euāgelio tertie dn̄ice aduentus.
¶ C ¶ Quarto tangit̄ q̄d eū inuenerūt a gentes
Quia | audientē ꝛc. | vbi tria tangunt̄. Primo
ponit̄ chriſti pueri diſputatio. et hoc quantū ad
triplicē actū. ſ. audiciōis. Vn̄ dicit | audientem il-
los | Interrogatiōis. Vn̄ addit | et interrogātē
eos | Et reſponſiōis. de q̄ ſubdit infra | Et reſpōſiſ
eius | Et attēde ordinē illius diſputatiōis. Pri-
mo enī q̄s debet audire. Eccl. xxxij. Audi tacens
Et ibidē xj. Priuſqꝫ audias nō reſpōdeas vbū.
Hic de illo puero dicit̄ q̄ prius audiebat. In q̄ de-
dit nobis formā addiſcēdi. q̄ ipſe induit formā
diſcipuli. Vnde gloſa. Quaſi fons medius doc-
torū ſedet. ſꝫ quaſi exēplar humilitatis prius au-
dit qꝫ inſtruat. ne paruuli a ſenioribꝰ doceri eru-
beſcant. Et quāuis ſapiētes et eruditi ſint potꝰ
tamē audiāt magiſtros qꝫ docere pſumant.
Eccl. xviij. Anteqꝫ loquaris diſce. Huiꝰ tamē
contrariū arrogantes faciunt qui ſolū loqui vo-
lunt. et anteqꝫ ꝓponatur queſtio ipſi vaticina-
ri volunt de queſito. vel anteqꝫ ſententiam inter-
rogantis cognouerint. De q̄bus dicit̄ Prouer.
xviij. Qui reſpōderit anteqꝫ audiat ſtultū ſe eē
demonſtrat ꝛ cōfuſione dignū. Deinde poſtqꝫ
quis audiuit poteſt q̄rere et de auditis diſcute-
re. Et ideo addit q̄ interrogātē illos. Et nota
ſm̄ Origenē. q̄ chriſtus interrogabat doctores
non vt aliquid ab eis diſceret. ſꝫ vt interrogatos
erudiret. Et vno q̄ppe doctrine fonte emanat et

[illegible] parentes ei⁹ eſſent. ſz in ciuitate ꝛ intẽ [illegible] ꝓ paterno ſedere. Quinto rõ ẽ mo[illegible] [illegible] de forma ꝛ modũ pueris [illegible] religione. q̃ h facere põt ignorantibus [illegible] Vñ Deu. xxxiij. Qui dixit patri ſuo ꝛ [illegible] neſcio vos. ꝛ fratrib⁹ ſuis. ignoro illos [illegible] fecerũt. [illegible] ſuos. hi cuſtodierũt e[illegible] pactũ tuũ ſeruauerũt. Imo nõ ſol[illegible] [illegible]ãnb⁹ ſz etiã ꝓximis genib⁹ debẽt ad relig[illegible] vel ad cultũ diuinũ ꝯfugere. Vñ Hiero. in e[illegible] ad nepocianũ. Et ſub limine domus pa[illegible] [illegible]ia crãt vt ingreſſum ꝓhibeãt. ꝑ calcatũ [illegible] pñtem ꝑ calcatã ꝑge matrẽ ad vexillũ crucis ad [illegible] nola. Summũ gen⁹ pietatis eſt ibis crudelem eſſe. Vñ Math. x. Qui amat patrẽ [illegible] q̃ʒ me. nõ ẽ me dign⁹. Et q̃ſic [illegible] vt di[illegible] cum eſt. venerũt iter diei. [illegible] diceta a hieru[illegible] ſalem cũ hac ſcʒ exiſtim[illegible] eſt in comitatu viroꝝ vł femina[illegible]. [illegible] nec hic nec illic eũ inuenerũt. Tercio ſubiſ[illegible] Et hec ĩpleta eſt. q̃ꝛ prior [illegible] inter cognatos ꝛ notos q̃ ſcʒ fuerũt in viroꝝ comitatu. Et hec ſcda ſequẽti die poſt receſſũ de hierlm. Et ñ in[illegible] uenientes eũ [illegible] ſuppleĩ [illegible] cognatos ꝛ notos. dein de tercia die regreſſi ſunt in hierlm requirentes eũ ibidẽ. ¶ Gl. ¶ Hic diligẽter recogita q̃tis vul[illegible] nerib⁹ ꝛ cruciatibus cor beate vĩginis tũc ſauci[illegible] atũ fuit. q̃ ſuſpiria. q̃ lamẽta. quas anxietates ꝑ tulerit. cũ queſitum filiũ nõ inuenit. Vnde ipſa infra dicit. [illegible] dolẽtes querebam⁹ te. Nã et prius ce[illegible] pit qualis eſſet futur⁹ dolor ei⁹. de q̃ ei ꝓdixerat Symeon Luc. ij. Tuã ipſi⁹ aĩam ꝑtranſibit gla[illegible] dius. Neſciebat vĩgo q̃d ageret q̃ꝛ theſaurũ ſibi p̃ commiſſum a deo ꝑdiderat. Vñ lamẽtabiliter potuit dicere illud Gen. xxxvij. Puer nõ cõpet ꝛ ego q̃ ibo. Poſtq̃ cũ labore multo itineris ꝛ lacrymis plurimis virgo iterato rediit hierlm. Et appropriate potuit dicere illud Cant. iij. Queſiui quẽ diligit aĩa mea. q̃ſiui illũ ꝛ nõ inueni. ſ. inter cognatos ꝛ notos. Surgã ergo eundo de loco ad locũ ꝛ circuibo ciuitatẽ ꝑ vicos et plateas. et querã quẽ diligit aĩa mea. Vbi etiã eſt aduertẽ dũ moralr̃ q̃ntũ dolere debeat q̃ chriſtũ ꝑ pecca tũ amiſit. ¶ Notãdũ myſtice q̃ chriſt⁹ tã nõ in[illegible] uenit inter iudeos q̃ ſunt cognati eius ꝓximitate carnis ꝛ ſanguinis. inter q̃s etiã erat not⁹. Pſal. lxxv. Not⁹ in iudea de⁹. Sꝫ inuenit inter chriſtia nos q̃ nõ ſunt cognati ei⁹ ſanguĩe ſʒ adoptione Joh. j. In ꝓpria venit ꝛ ſui eũ nõ receperũt. q̃tq̃t aũt receperũt eũ dedit eis ꝑtatem filios dei fieri Qui nõ ex ſanguinib⁹ neq̃ʒ ex volũtate carnis. neq̃ʒ ex volũtate viri. ſz ex deo nati ſũt. Mora nota q̃ nõ inuenit chriſtus int̃ cognatos ꝛ notos q̃ nõ hñt notitiã ei⁹ niſi ꝑ carnalẽ ꝛ [illegible] num ſenſũ. Vñ cũ petr⁹ dixiſſet. Tu es chri ſtus fili⁹ dei viui. Rñ. Beat⁹ es ſymõ bariona q̃ꝛ caro ꝛ ſanguis nõ reuelauit tibi. ſz pat̃ me⁹ q̃ in celis eſt. Vñ Aug. Nõ ſtatim vt q̃rit inueni tur chriſt⁹. neq̃ʒ enĩ poterat hũana cognatio dei filiũ inuenire. Nõ inuenerũt inẽ notos. Que [illegible] eſt moral' notitia. In multoꝝ comitatu [illegible] [illegible] q̃ nõ [illegible] ſz inu[illegible] [illegible]ẽtis vbi eſt tẽplũ dei inuenit. Itẽ nec cogno ſcentẽ q̃ de notitia reꝝ extollũt ſe gẽtiles ꝛ mũ di pħi. Vñ Math. xj. Abſcõdiſti h a ſapiẽtib⁹ ꝛ prudẽtib⁹ ꝛ reuelaſti ea puul'. Itẽ anagogice nõ inuenit chriſt⁹ i regno vite eterne ab his q̃ viuunt carni ꝛ ſanguĩ. Q̃ꝛ caro ꝛ ſanguis regnũ dei nõ poſſid. [illegible] j. Cor. xv. Neq̃ʒ eciã q̃ notitiã dei ſine opib⁹ habẽt. Lu. xiij. Tũc dicet nõ ſci[illegible] ſcio vos. Diſcedite a me oẽs q̃ opamini iniq̃tatẽ.

Secũda pars euãgelij C.

Et factũ eſt p⁹ triduũ inuenerũt eũ in tẽplo ſedentem in medio doctoꝝ. audientẽ illos. et interrogantẽ eos. Stupebant aũt oẽs qui eũ audiebãt ſuper prudentia et reſpõſis ei⁹. Et videntes admirati ſũt. Et dixit mater ei⁹ ad illũ. Fili quid feciſti nobis ſic. Ecce pater tu⁹ et ego dolẽtes querebam⁹ te. Et ait ad illos. Quid ẽ q̃ me querebatis. Neſciebatis quia in his que patris mei ſunt oportʒ me eſſe. Et ipſi nõ intellexerũt verbum quod locut⁹ eſt ad illos. ¶ Gl. ¶ Secunda ps in q̃ deſcribit amiſſi pueri reũẽtio. q̃ fuit ma teria ſtuporis ꝛ alacritatis. Et ponũt tria. Pri mo ponit pueri inuẽtio. Scdo ponit mr̃is pia ꝯqueſtio. Ibi. Et dixit mat̃ ei⁹. Tertio ponit fi lij dulcis ꝛ prudens rñſio. Ibi. Et ait ad illos. Circa prmũ ſcʒ inuẽtõẽ pueri tãgũt q̃tuor circũ ſtãtie. ¶ Primo tãgit inuẽtõis tps. ꝺ. Et factũ eſt p⁹ triduũ. Glo. Vna die reuerſi ſũt a hierlm Scda q̃rũt inte cognatos ꝛ notos. Tertia die re greſſi ſũt i hierlm. Nec ſtatĩ ibi inuenerũt. ſz p⁹ triduũ. ſ. mane q̃rte diei intrãtes tẽplũ inuenerũt Vel pt dici q̃ tercia die eũ inuenerũt. Q̃ꝛ prima die de ſero venientes ad hoſpitiũ. eũ q̃rere cepe rũt. ꝛ in craſtina ſimilr̃ inter cognatos ꝛ notos ꝛ nõ inueniẽtes eadẽ ſecunda die regreſſi ſunt. Vel faciendo tũc partem vie. ꝛ ſic mane tertie diei venerunt in hieruſalem. Et mox intrantes tẽplum inuenerunt ipſum. Vel forte faciendo tunc totum iter in media die quod prius fecerãt cum quietudine in die integra. et hoc propter

quieſcũt niſi ĩ cẽtro tre
de celo ⁊ nõ inueniret m
reniſi veniret ad cẽtrũ E
bꝰ affectionũ ⁊ deſiderio
cẽtro vbo ſcʒ eĩno. Impe
dinatas affectiões ⁊ amo
ſũitas ĩ corp. bꝰ. Ꝭ amor
ato Aug. xiij. cõfeſ. Pond
ca ſua appetit ſingla. mi
nantes quieſcũt. Et ſubdit. ... ʒ amor
meꝰ. eõ ferox quõcũqʒ feror. ... graue
ſuo pondere nõ qͤſcit natura ... ſi ĩ cẽtro
tre. Sic mẽs amoroſa nõ niſi ĩ ... Et hoc
etiã pulcre oñdit. Bern. in li. de amore dei ſic d.
Omis creatura ſiue corporalis ſiue ſpũalis ⁊ certũ lo
cũ habet q̃ naturaliter fert. ⁊ certũ hʒ pondꝰ q̃ na
turaliter fert. Vñ ĩ hoie corpꝰ fert deorſũ ⁊ ſpiritꝰ
ſurſũ. vnũquodqʒ in locũ vel in finẽ ſuũ. Quis enĩ
corporis locꝰ. terra. inq̃t es ⁊ in terã ibis. De
ſpiritu vero Eccleſi. vlt. d. Quia reuertet ſpũs ad dñz
q̃ dedit illũ. Hec Bern. ¶ Tertiõ hꝰ pſuadet exẽ
plo illiꝰ columbe Gen. viij. q̃ toto orbe nõ in
ueniẽs vbi qͤſceret pes eiꝰ. donec reuerſa eſt ĩ ar
cham vñ exiuerat. Sic aĩa nõ põt qͤſcere ĩ oibꝰ
creaturis. ſʒ tũc demũ qͤſcet. cũ redierit ĩ ſuũ prin
cipiũ. Vñ aĩa amoroſa dicit Ecc. xxiiij. In oibꝰ
requiẽ qͤſiui. ſʒ ſubaudi. nõ inueni. Et iõ ſubdit. Et
ĩ hereditate domini morabor ⁊c.

¶ Subſermo tertius XXVII ¶ A

Stetit Scdm p̃ncipale vbi in
inr vbi eĩni ĩ mẽte ſalui
fica dignatõ in eo q dr̃ Stetit. Cir
ca qd̃ ẽ ſciendũ q vbo eĩno attribuit
ſtare dupliciter. Vno mõ ſm ſubſiſtẽtiã eẽntialez
Alio mõ ſm rep̃ſentationẽ myſticã ⁊ ſpũalem.
¶ Primo mõ vbũ eternũ dr̃ ſtare p̃prie. q̃ maʒ
ſibi ſoli cõpetit ex ſe ſubſiſtere qd̃ ita ſibi ẽ p̃priũ
q nulli creature ẽ cõicabile. Ad cuiꝰ itellectum
ẽ ſciẽdũ q aliqd̃ põt ſubſiſtere tripliciter. Vno mõ ĩ ſe
Alio mõ p ſe. Tertio mõ ex ſe. Subſiſtere in ſe.
dicunt̃ q̃cũqʒ habẽt p̃priã ſubſiſtẽtiã ſiue p̃priũ
ſuppoſitũ. Et h̃ cõpetit oĩ ſpũi ĩtellectuali. tã do
q̃ intelligẽtiis vel angelis q̃ʒ etiã aĩabꝰ. Subſi
ſtere vero p ſe dicũt̃ que ñ ſũt cõiũcta corpi. nec ha
bẽt reſpectũ ad corpꝰ. ſiue quãtũ ad eẽ vt aĩa hu
mana. ſiue quãtũ ad opationẽ ⁊ motũ vt aĩa ce
li. Solis igit̃ intelligentiis ſiue ãgelis cõicatũ ẽ
p ſe ſubſiſtere. nõ aũt aĩabꝰ. q̃ ita ſubſiſtũt in ſe.
ita q nõ p ſe. Subſiſtere aũt ex ſe dr̃ aliqd̃ qd̃ hʒ ex
ſe eẽ. nec dependet ab aliq̃ alio ĩ q̃cũqʒ genere eſſe
... eẽntia includunt p̃fectões oĩm entiũ
... ẽ p̃fectiõis. Qd̃ nulli p̃t cõpetere niſi
... Igit̃ ſoli vbo eterno p̃prie cõpetit

p que ... a t. ⁊ in q̃
... tranſeũt retinet ... ſubdit Gre.
Chriſtꝰ p actꝰ hũanitat ... ſtare dr̃. ſʒ quãtũ
ad actꝰ diuinitatis dr̃ ſtare. Sic etiã. h ceco illũia
to Lu. xviij. q trãſeũte dño cecꝰ clamauit ad eũ
qd̃ p̃tinet ad hũanitatẽ. trãſire. ſatigari. clamo
rem ſuſtinere ⁊ hmõi. Sʒ qd̃ ſubdit. Stãs aũt ie
ſus iuſſit ⁊c. h p̃tinet ad diuinitatẽ. ſ. cecũ illũiare
⁊ hmõi mirabilia facere. Et q̃ diuinitas in hac
vita a nobis cognoſci nõ põt ſicuti ẽ p eẽntiam.
iõ dicebat ille. Stetit qdã cuiꝰ nõ agnoſcebam
vultũ. Sʒ q̃ videmꝰ eũ nũc p ſpeculũ ĩ enigma
te. iõ ſubdit. imago corã oculis meis. ¶ B
¶ Alio mõ vbũ eternũ dr̃ ſtare ſm rep̃ſentatiõez
myſticã ⁊ ſpũalẽ. Stare aũt adiuuãtis ẽ. Et q̃a
vbũ eternũ venit nos adiuuare iõ cõuenienter
dicit̃ ſtare. In cuiꝰ etiã rep̃ſentatiõem ſtephanus
vidit ieſũ ſtãtẽ a dextris virtutis dei. Act. vij. Ad
iuuat aũt vbũ eĩnũ mẽtẽ q̃ ad oẽs vires ſuas.
Nã rõnalẽ adiuuat ſapiã illuſtrãdo. Qd̃ etiam
pleriqʒ p̃cedet claritas vultus exterioris. Exem
plũ de moyſe q ex cõſortiõ ſmõis dei ita fuit illu
ſtratꝰ. vt p̃ claritate vultꝰ eiꝰ filij iſrl̃ nõ poſſent
intẽdere ĩ eũ. Exo. xxxiiij. Sic vbũ eĩnũ illuſtraue
rat ſtephanũ intra ſapia. q diſputãtes cõ eũ ñ po
terãt reſiſtere ſapie ⁊ ſpũi q loq̃bat̃. Cuiꝰ etiã ſapie
ſplẽdor ex facie ſua rutilabat. Vñ ibidẽ ſubdit. q
intuebãt vultũ eiꝰ tãq̃ʒ vultũ ãgeli ſtãtis int illos.
Itẽ adiuuat cõcupiſcibilẽ. cõcupiſias iordinatas re
p̃mẽdo ⁊ mortificãdo. qd̃ cõtigit ex guſtu ĩno di
uine p̃nie. Qr̃ ſʒ Gre. guſtato ſpũ deſipit oĩs ca
ro. Tertiõ adiuuat iraſcibilẽ ad ſuſcipiẽdũ p xp̃o
poſſibilitate aĩando. ita vt dulce ſibi ſit pati. Iuxta
illd̃ Act. v. Ibãt apli gaudẽtes ⁊c. Vñ legit̃ d ſte
phano. q lapides torrẽtis illi dulces fuerũt. ¶ C
¶ Alit etiã vbũ eĩnũ adiuuat mẽtẽ ĩ q̃ ſteterit
tripliciter. vicʒ ipãʒ ſuſtẽtãdo ne deficiat. ĩ p̃ceps ca
dat. ſurſũ agẽdo vt ĩ ipʒ p amorẽ ⁊ p celeſtẽ cõuer
ſatõẽ tẽdat. pacẽ nũciando vt ipam ſibi amoris
cõſolõ vniat. Hꝰ p̃mo ioh. vij. Stabat ieſꝰ ⁊ cla
mabat. d. Si q̃s ſitit veiat ad me ⁊ bibat. Scd̃m
vicʒ cõfortatiuũ. vñ cũ diſcipli p totã noctẽ fru
ſtra laborãtibꝰ ⁊ nihil p̃ſ̃dentibꝰ. mane facto ſtetit
ieſꝰ ĩ littore. ⁊ tũc ad vbũ dñi traxerũt rete plenũ
magnis piſcibꝰ ioh. xxi. Sup q̃ dicit Chry. q la
borantibꝰ et afflictis diſcipulis aſſiſtit ieſus eos
videlicet confortando. Vñ etiã ſteiſſe dicitur.
Sic cõfortat ⁊ ſuſ... vbo beãtꝰ Aug. ꝑ̃dic

[illegible]
q̄ inte[illegible] [illegible] illu[illegible]
nā q̄ p iolle[illegible] [illegible] ꝯpie lumi[illegible]
planꝫe. Jupiter [illegible] logos sapiaꝫ signifi
cat. Ex pñria aũt vbi eterni. mẽs diuia sapia illu
strat. Esa. lx. Surge illuminare hierlm q2 venit
lumẽ tuũ. Illustrat etiã volũtatẽ q̄ p venerẽ itel
git. diuini amoris gaudiosa iflāmatiõe. Venꝰ
enĩ significat amorẽ ⁊ gaudiũ. Et hec efficere ꝑt
pñria vbi etni Sap. viij. Non enĩ hꝫ amaritudi
nẽ couersatio illiꝰ neqꝫ tediũ cõuictꝰ eiꝰ. ſꝫ leti
ciā ⁊ gaudiũ. Illustrat etiã irascibilẽ q̄ p martẽ
ſt. arduoꝝ p xp̄o aggressiõe ⁊ ꝑpessiõe. Mars
enĩ significat irã ⁊ celeritatẽ. Verbũ aũt eternũ
incitat mẽtẽ ad q̄ndā ſcāꝫ irā. q̄ hõ ardua p ho
nore diuio pmpte aggredit. tā in faciẽdo q̄ꝫ i pa
tiendo. In faciẽdo q̄dẽ. q2 tali homĩ nullꝰ labor
durus est. Vñ aplꝯ phi. iiij. Oia possũ in eo q̄
me cõfortat. In patiẽdo etiã q2 tali hoĩ pamp ꝑ xp̄i
sto nõ ẽ dolorosũ ſꝫ gaudiosũ. Vñ Act. v. Ibãt
aplĩ gaudẽtes a conspectu ꝯcilij ⁊c. Illustrat ni
hilominꝰ ꝯcupiscibilẽ q̄ p mercuriũ signat. ois
i ordinate ꝯcupie restrictiõe. Mercuriꝰ enĩ est
planeta tpatꝰ ⁊ disponit ad studiositatẽ ⁊ amo
rẽ ſcie. Et verbũ eternũ i mẽte quā illustrat. oẽm
cõcupiscẽnā sic tpat vt nõ nisi diuinis ⁊ sanctis
studijs insistere libeat. Vñ btũs Aug. postq2 di
uino lumie fuit illustratꝰ. dicit de seipso q̄d displi
cebat ei q̄dq̄d agebat in sctõ p̄ dulcedine dei. Et
tũc sibi sapiebat ſcãꝫ studiũ scripturaꝝ. contra
q̄s prius latrauerat. vt ipē cõquerit. ix. cõfes. Erã
inq̄t latrator amarꝰ ⁊ cecꝰ aduersus lrãs de mel
le celi melleas ⁊ de lũie tuo lũiosas. Illustrat pre
terea vim motiuã q̄ p lunã intelligit oim agen
doꝝ cautã ⁊ pruida dispositiõe. Luna enĩ mutati
ones i corpe hũano opat. Vñ sub ipa actꝰ hũa
ni potissime disponunt. Verbũ aũt eternũ cuꝫ
mẽtẽ illustrauerit oẽs actꝰ nr̃os cõponit et dis
ponit. ⁊ sic orauit btũs Aug. d. Dñe rogo da mi
hi grãꝫ tuã. emẽda vitã meã. meliora actꝰ meos
⁊ cõpone mores. Tolle a me q̄d tibi displicꝫ ⁊ mi
hi nocet. ⁊ tribue p boĩtate tua q̄d mihi nosti p
desse ⁊ tibi placere. Sic etiã orauit ps. Sit splen
dor dñi sup nos ⁊ opa manuũ nr̃aꝝ dirige super
nos ⁊ opꝰ manuũ nr̃aꝝ dirige. Illũiat nihilomi
nꝰ vim sensitiuã. put ꝯplectit oẽs sẽsꝰ. tā exteriores
q̄ꝫ interiores. q̄ p stellas firmamẽti possumꝰ intel
ligere. pmp[illegible] suo ꝯsti[illegible] executiõe. Stelle nã
q̄ꝫ firma[illegible] [illegible] singlē hñt sua of

[illegible] a iferiora. Sic vires
[illegible] instar stellaꝝ firmaī oi
[illegible] ta. v. sẽsꝰ exteriores ⁊ v. i
[illegible] ficia. Hmõi aũt oẽs vi
[illegible] uitẽte ꝯcepto. Reddit ei
[illegible] s ad exequẽdum officia
[illegible] s p laude dei. Vñ dr̃ Ba
r[illegible] fut lumĩa i custodijs suis et
leta[illegible] dixerũt. adsumꝰ ⁊ luxerũt
ei cũ [illegible] illas. Q̄d tũc adiplet i no
bis. q̄ [illegible] minꝰ illustrati erant ⁊ pm
pte exequ[illegible] ia ad laudẽ creatoris sui. q̄n
vicꝫ oculi [illegible] dũt ea q̄ spectãt ad honorẽ dei.
aures p[illegible] audiẽdũ d̃ deo. ⁊ sic iduc̃do de
singlis. sic sup in ſmõe pme dñice. virtutes celorũ
i sc̃do ꝯcessu. ⁊ h̃ certissime pbãt pñriã vbi i mẽ
te. Nã sic dic Gre. i moral. habitare i corpe aiãꝫ
pbãt vitales sẽsꝰ corpis. h̃itare i aia deũ pbat vi
ta diuiã. Illud ex visu ⁊ auditu dinoscit. Istud ex ca
ritate ⁊ hũilitate ceterisq2 virtutibꝰ ꝯspicit ⁊c.

Subsermo secundus XXVI

Medius autem ue
strũ ⁊c. M. Tertiõ vbũ eternũ ẽ me
diũ nostꝝ sic centꝝ ẽ mediũ mundi.
Centꝝ ẽ. n. q̄si fons ⁊ pncipiũ ois q̄etis corpalis. cũ
sit maxie imobile. ⁊ i ipa t̃ra naturalit̃ q̄escit vt dr̃
ij. de celo ⁊ mũdo. Vñ ipꝫ dr̃ locꝰ oim locoꝝ iiij.
phicoꝝ. Sic etiã sm̃ similitudinẽ vbũ eternũ ẽ sum
me imobile. ⁊ i ipo solo q̄etari pt mẽs rõnal. De
h̃ fõte aia deuota ad istõ mediũ recollecta hauriꝫ
q̄etis mẽtalis iſasibilẽ sanctatẽ. q̄ pficit voluntas
Vñ Au. vij. ꝯfes. Fecisti nos dñe ad te ⁊ iq̄etũ ẽ
cor nostꝝ donec req̄escat i te. Q̄ñt mẽs amorosa
n̄ q̄etet nisi i h̃ cẽtro vbo. ſ. etno psuadri pt ex tribꝰ
Prĩo ex similitudie cordis hũani. q̄d mouet na
turalit̃ pulsu ꝯtinuo absq2 oi interpolatiõe. p h̃ in
nuens q̄ q̄escere n̄ valeat q2 diu agit spũ naturali
creato nisi mouet spũ vitali icreato. Et h̃ic ino
natõꝫ petit pp̄ha i ps. Spũꝫ rectũ inoua i visce
ribꝰ meis. i. intimis cordis mei. Dicãt spũꝫ rectũ
oẽꝫ aliũ spũꝫ creatũ reputãs obliquũ ⁊ extrane
ũꝫ. Solũ ãt spũꝫ icreatũ appellat rectũ. q2 ipe so
lꝰ q̄etat cordis desideriũ. Si n. de h̃ interrogaret aiãꝫ
q̄re cor eiꝰ tã ꝯtinuo moueret. Rñ. ideo q2 dñe i
nullo p̃t q̄ꝫ i te q̄escere valeo. io motu meo ꝯtinue
ad te anelo. Et sic loq̄t ad deũ ista scã aia i ps. Ti
bi dixit cor meũ motu suo. ſ. h̃ idicãdo. Exq̄. Ex
q̄siuit te facies mea. faciẽ tuã dñe req̄rã. Vñ btũs
Au. sup eod ps. d. Quidq̄d mihi p̃t deũ ẽ dulce
mihi n̄ ẽ. q̄dq̄d vult mihi dare dñs m[illegible]
⁊ se mihi det [illegible] Scd̃o h̃ psua[illegible]
corpo[illegible] q̄ sp mouet dorsũ.

[illegible]
gnū h⁹ datō ꝓ velu in capite. Sʒ maria mīseres
ab hac recīꝰia liberauit. dū p ipsā ʒ saluatū eſſʒ
pōtū gen⁹ hūanū. ¶ Secūdū malū fuit maledi-
ctū leg. ꝑ̄ quā ʒ maledicta erat oīs mlr̄ q̄ nō p-
duceret semē ī israel. Deut. xxij. Q̄ᵒ maledictū ʒ
aboleuit p̄nceps ꝟginū. dū dō obtulit pmo su-
am ꝟginitatē ꝓpt̄ h̄ dr̄ ī ps. Adducent re-
gi ꝟgines pꝰ eā. i. pꝰ reginā q̄ pma regi ꝟginita-
tē dedicauit. ꝙ p̄xīe eiꝰ. i. vidue ꝙ ꝯiuncte. q̄ sūt p-
xime ꝟginib⁹ afferent̄ tibi chr̄isto. Sūpto ergo tym-
pano. i. carnis mortificatiōe a maria egresse sūt
oēs mlr̄es pꝰ eā cū tympanis ꝙ choris. Exo. xv.
¶ Terciū malū ē deiectio natē siue ꝯdicionis. Est
enī naturalr̄ deiecta ꝙ infima ꝯdicio mlr̄. Vn̄
puer. vlt̄. Mulierē fortē q̄s inueniet. Quasi di-
ceret nullꝰ vllā. Sʒ certe pꝰ illud p̄uerbiū dictū
inuēta ē mulier fortis cꝰ p̄cū pcul ꝙ d̄ vltimis fi-
nib⁹. Q̄r d̄ ipso filiū dei patris ꝙ limo terre p̄ci-
re dē paō iure ꝯcepit ī suo vtero. Et h̄ sua forti-
tudine supplātauit diabolū. De q̄ Gen. iij. Ipsa
ꝯteret caput tuū. Et cessabit ab abiectōe mlr̄. Pro-
pter h̄ mr̄ dr̄ eī ꝑsona Judith. xv. Tu gl̄ia hieru-
salē. ꝯtra recīdiā cue. Tu leticia israel. ꝯ maledi-
ctionē leg̃. Tu honorificētia ꝑp̄lī nostri. ꝯtra ab-
iectiōʒ opp̄bꝰ. ¶ Q̄ ¶ Scd̄a lit. Bn̄dicta tu in
mlr̄ib⁹. Q̄r p̄ncipaꝰ triplicē alīā bn̄dictiōʒ. d̄ q̄
Gen. vlt. bn̄dictiōe celi desup. bn̄dictiōēʒ abyssi
iacentis deorsū. bn̄dictiōʒ terre pēdentis ī medio.
Posuꝰ ē extremis a capite mediū. Bn̄dictiō er-
go celi fuit ꝟginitas q̄ cognata ē anglor. Bn̄di-
ctio terre fecūditas. q̄ terra fecūda. Et h̄ ē q̄ ī gen.
d̄ bn̄dictio vber ꝙ vulue. Bn̄dictio abyssi hūili-
tas. ꝓpt̄ h̄ dr̄ ipsa Ecc. xxiiij. Gyrū celi circuiui so-
la. ꝙ pfundū abyssi penetraui. ꝙ ī maris fluctib⁹
ābulaui. Q̄ pt ea d̄ ungi ī fluctib⁹ maris. q̄ ip-
sa ē stella maris. vt supra dictū ē regēs ꝑ dirās ī
terris fluct⁹ maris. i. mūdi. Dē clausula vō q̄ adiū-
gi solet hac salutatiōē videlʒ Et bn̄dictus fru-
ctus vētris tui. habet infra ī euāgelio sexte ferie.
¶ P¶ Notādū q̄ sup hāc salutatiōʒ nūq̄ʒ bō
ꝑuenire valeret nec aliqs excellen⁹. dulci⁹ ꝙ gra-
tiꝰ beatā ꝟginē potēt salutare seu laudare q̄ʒ
hac salutatiōe. quā ipse de⁹ pat̄ dictauit ꝙ p āge-
[illegible] et destinauit. [illegible] v̄bis singl̄ multiplicē dulcē-
[illegible] Maria. [illegible] de⁹ pat̄ sua oīpotētia eā ꝯfir-
mauit. pcēmīnentā ab oī re. q̄ ꝑ̄ ipotā illud v̄-
bū aue. Filiꝰ q̄ʒ dei ī sua sapiā sicē ꝑ pl⁹ ī ꝯstrauit.
vt esset pclaꝰ lyd⁹. q̄ celū ꝙ terra illustrāt. q̄ nō-
ca[illegible] maria. q̄ sonat idē q̄ maris stella.
Sp̄ūssanctꝰ aūt tota sua diuīa dulcedīe eā peno-
[illegible] sua grā. ꝙ eā granosā effecit p dōis q̄ q̄s-

[illegible]
[illegible] ineffab. [illegible] oīs ꝙ ꝯpādēs quā tota trinitat
in ea pfecit. cū sit eternis fili⁹ ꝯ dīuinitate ī vna
ꝑsona copulauit. ita vt de⁹ fieret hō ꝙ hō deus.
Quid ī illa hora gaudij ꝙ dulcedinis habuerit.
null⁹ vnq̄ʒ hoīum potuit ad plenū exp̄ri. Per
hanc aūt clausulā Bn̄dicta tu ī mlr̄ib⁹. Oīs
creatura mirādo agnoscat ꝙ testat eā bn̄dictā. et
exaltatā sup oēm creaturā tā celestē q̄ terrestrē.
Per bn̄dictꝰ fruct⁹ vētris tui. bn̄dictiōe extollit
ꝙ excellentissim⁹ fruct⁹ vētris ꝟginalis. q̄ oēm crea-
turā purificauit sanctificauit. ꝙ ī eternū bn̄dixit.
Cū q̄dā huic sensu h⁹ superexcellentissime salutati-
onis ꝯprehēdere volens sb̄ breuib⁹ v̄bis h̄ me-
trū ꝯposuit. Aue rosa sine spinis tu quā pat̄ ī
diuinis. Maiestate sublimauit ꝙ ab oī re purgauit.
Maria dicta stella maris tu a natō illustraris.
Luce clara decorans q̄ pfulges circūdans. Grā
plena te pfecit. spūssanctus dū te fecit. Vas diuine
bonitatis ꝙ totꝰ pietatis. Dn̄s tecū miro pacto
v̄bo ī te carne facto. Ope tui ꝯditoris q̄ʒ dulcis
vis amoris. Bn̄dicta tu ī mlr̄ib⁹ h̄ testat oīs
trib⁹. Celi fanti te beatā sup oēs exaltatā. Bn̄di-
ctus fruct⁹ vētris tui q̄ nos sp dona frui. Per p-
gustū hic inimici ꝙ p⁹ mortē in eternū. Amē hūc sa-
lutis sensū tue laudis q̄d pēsum. Cōdemto sinu
pia clemēs dulcis o maria. ¶ Q¶ Habita alī-
qua intelligētia h⁹ dulcissime salutatiōis ange-
lice. diligēter ē notādū q̄ sūt sepē q̄ solēt nos in-
ducere ad frequēter dicēdū hāc salutatiōʒ. siue
ad salutādā deuotissime ꝟginē gl̄iosam. ¶ Pri-
mū est exēplū angli. Q̄r angli salutatēʒ multo
magīs. vt supra. Ingress⁹ angel⁹ ad eam dixit.
Aue grā plena. Sed ij. Quē ē h̄ ꝟgo tā nobil' vt
salutet ab anglo. tā hūilis vt despōsata sit fabro.
¶ Secūdū est trip̄udiū Iohis q̄ ad adiuētū ꝟgi-
nis cū v̄bo ī posset salutatiōʒ exp̄mere. ꝯdū se ex-
cultꝰ ī vtero matris. ad resalutandū eā ꝙ exulta-
uit ī gaudio. Glosa. Q̄r lingua nō poterat. aīo
exultāte salutat. ¶ Terciū ē reuerētia ꝟgis. q̄ ē
regina celi. ꝙ io ē ab oīb⁹ adorāda. salutāda ꝙ venerā-
da. ꝑ̄ ps. Astitit regina a dextris tuis ꝙ c. Astat
q̄ ē iuxta regē ī. huius. vt q̄ ꝗ̄ adorat regē adoret
reginā. Sic enī voluerat. Q̄ ō ondit in exēplo salo-
monis. Reg. ij. Qui surrexit ad occursum matris
ꝙ adorauit eā. ¶ Quartū ē mīatio ingratitudinis.
Nō grā ingratitudo recipe tot bn̄ficia a [illegible] ꝟ-
gine ꝙ nō recognoscere ꝙ regratiari sibi salutādo eā
frequēti. Dicēs ꝯ. Recordamini ꝑ̄ oīa. Iesu
chr̄isti. [illegible] beata ꝟgo. [illegible]
Ecc. [illegible] bēate a salutatiōe ꝯ silentio. Mēti
[illegible] ꝟgo. Alia⁹ inuentio deuo-

in nobē. ſi q̄d grē. ſi q̄d ſalutis ab ea nouerimꝰ
redūdare. ꝛ nihil enī nos habere voluit deꝰ q̄d p
manꝰ marie nō trāſiret. Unde ipſa dr aq̄ductꝰ. Ecc.
xxiiij. ¶ Quīta ē altitudo ꝛ magnitudo ꝯtētoꝝ
ſcʒ q̄ ꝯtinēt in ipſa ſalutatiōe. q̄ tota plena ē mi-
rabilibꝰ ꝛ altiſſimis myſterijs. q̄ oīa redūdāt in
ſalutē noſtrā. Unde libēter dēmꝰ recordari de prīci-
pijs ſalutis nrē. Bern. Ubi nomē marie noīa-
tur ibi demoniū effugat. reis venia. medela egris. pu-
ſillis cordis robur. afflictis ꝯſolatio. pegrinātibꝰ
adiutoriū dat. ¶ Sextū ē dulcedo ſuauitatis q̄
reſultat ex ipſa ſalutatiōe. ꝛ dat frequētē dicētibus
Unde ipſa dicit Ecc. xxiiij. Spūs meꝰ ſup mel dul-
cis ꝛ hereditas mea ſup mel ꝛ fauū. Hereditas
beate vgīs ē ſalutatio ſua quā hereditauit ap̄d
hoīes. Sic patet hereditas filij ſui. ¶ Septimū
eſt lucrū reſalutatōis. q̄ enī libēter ſalutāt beatā vir-
ginē reſalutāt ab ea. Eſt enī curialiſſima dn̄a nec
pt ſalutari ſine reſalutatiōe. Prouer. viij. Qui
mane vigilauerit ad me. ſ. ad cantādū mihi aue
maria. inueniēt me. ¶ R. ¶ Unde p exhortatione
ad hāc deuotā ſalutatōeʒ exponi pt illud apli Ro-
ma. xvi. Salutate mariā q̄ mltū laborauit i vob.
Et licet apls dixerit d alia maria. ad hāc tn̄ mari-
am vgīnē glioſaʒ trāſferēdo dicere poſſumꝰ. q̄
iſta plꝰ oibꝰ laborauit p ſalute nr̄a. ꝛ pcipue in
ſex. ppt q̄ dēmꝰ eā ſalutare libentiſſime. Labora-
uit ei. pmo i puerpio i puulo ſuo inuoluēdo ꝛ re-
ponēdo ſic paupcula. nō hñs mīras obſtetrices.
Luc. ij. pānis eū inuoluit. Scdo laborauit fugi-
endo i egyptū cū ipſo puulo. Mat. ij. Surge et
accipe puer ꝛ matrē eꝰ ꝛ fuge i egyptū. Tertio i
nutriēdo i magna paupꝑtate. Qr ſic dic Hiero. co-
lo et acu acqrebat vn̄ ſe ꝛ filiū ſuſtētabat. Quar-
to i querēdo. Luc. ij. Fili q̄d feciſti nob. Quito
in addiſcēdo ꝛ reponēdo oīa dicta ꝛ facta filij in
corde. vt poſtea reuelaret euāgeliſtis ad inſtru-
ctionē noſtrā. Luc. ij. Maria aūt ꝯſuabat oīa
vba hec. Sexto i ſequēdo eū vſqʒ ad mortē. Joh.
xix. Stabāt iuxta crucē ꝛc. Septimo laborauit.
ꝛ adhuc laborat qͦtidie p nob intercedēdo. Joh. ij.
Vinū nō hñt. Bern. Supplicat ꝛ efficacit ſa-
lutis nr̄e negocia ptractat tāqʒ iudicis mater ꝛ
mater miſericordie

¶ Tertia pars euangelij
¶ XXXI

QUe cuʒ audiſſet tur-
bata eſt i ſermōe eiꝰ. et cogita-
bat qualꝫ eſſet iſta ſalutatio ¶ Al

do dialogꝰ inter vgīnē ꝛ angelū exordiū ſumens
ex pmiſſa angli ſalutatōe. ʒ ꝯplemētū accipiēs
in vgīs ꝯſenſiōe. Et in hec rō dialogi attēdit in
media ꝯfabulatiōe. Et hʒ quatuor ptes hinc ꝛ in-
de ſm q̄ bis locuta fuit vgo et bis angelꝰ. Pria
locutio fuit mētalis. qr cogitabat. q̄d fuit mode-
ſtie ꝛ magne prudētie. Quā cogitatiōē angelus
ꝯiecturās ait ad eā. Ne timeas. Scda vgīnis
locutio fuit vbalꝫ quā iā deliberate ptulit ꝛ ſum-
pta audacia. Quō fiet iſtud. Cui rn̄dēs āgelꝰ
dixit. Spūſſanctꝰ ſupueniet i te. ¶ Uel aliter
ſm aliā lecturā ꝯtinuat iſta ps ad pte imediate
pcedētē vt dicat. Qr poſtqʒ poſita ē angli appa-
ritio ꝛ eiꝰ ſalutatio. ponit nūc tertio vgīs auſcul-
tatio. vbi vgo cōmēdabilꝫ oñdit tripłr. ſ. i auditu.
in aſpectu ſiue affatu. ꝛ i cogitatu. In auditu cō-
mēdat modeſtia. In affatu ꝛ i aſpectu vecūdia
ſiue pudicicia. In cogitatu prudētia. Primū i-
nuit cū dic. Que cū audiſſʒ. Secūdū cū ſbdit
turbata ē. Tertiū cū ſubiūgit. et cogitabat q̄-
lis eſſʒ iſta ſalutatio. Dic ergo. Que. ſcʒ vgo.
cū audiſſet. nouā ſalutationis formā. Uel ſic
Que. ſcʒ vba angli. cū. ipſa vgo. audiſſʒ. i.
in ſilētio ꝛ taciturnitate auſcultaſſʒ. ſm illd̄ Ecc.
xxxi. Audi tacēs ꝛ p reuerētia accedet tibi bona
grā. Et ſic pmpta fuit ad audiēdū. ſʒ nō ad loquē-
dū. Jacobi. i. In q̄ cōmēdat eiꝰ modeſtia. Et io
dicit. audiſſʒ. i. pfecte audiētiā pbuiſſʒ. Amb.
Diſcite vgīnes vboꝝ vitare laſciuias. Maria
etiā ſalutatiōnē āgli verebat. ꝛ io addit. turba-
ta ē in ſmone eiꝰ. Turbata eſt. i. aliqͣli timore p-
territa. Uide qʒ modeſte tetigit euāgeliſta men-
tis eiꝰ affectū. Eſt enī natale hūane fragilitati pa-
uere i pmo aſpectu ſpirituū. ſm glo. ¶ Sʒ qrit
hic. Cū enī btā vgo aſſueta fuerit viſionē āglor.
q̄re ergo timuit. Ad h̄ pt q̄druplex rō aſſignari
¶ Pmo ſm Chryſo. ppt noue apitiōis ſpecie.
Et ſi q̄dē ꝯſueta fuerit videre angelū. nūc tn̄ no-
uo mō appuit. ſ. ſupra ſpē corpali vt dictū ē ſupra
ꝛ cū ingēti ſplēdore ꝛ lumie. Et ex h̄ fuit aliqͣlr p-
territa. Unde cātat. Expaueſcit vgo d lumie. Si de-
ſter penult. Uidi te dn̄e q̄ſi āgelū dei ꝛ turbatū ē
cor meū p timore glie tue. ¶ Scdo ppt vgīnalis
pudicicie vecūdiā. Qr vt dic Beda. Trepidare
vgīnū ē ꝛ ad oēs viri ingreſſꝰ pauere. ꝛ ad omēs
viri aſpectꝰ ꝛ affatꝰ vereri. Unde poterat dicere ſpī-
ritꝰ eiꝰ illud Job. xxiij. A facie eiꝰ turbatꝰ ſū ꝛ cō-
ſiderās eū timore ſollicitor. Unde Amb. li. i. d offi-
cio. Quāuis vgo erat curialꝫ ꝛ hūilis p vecūdia
tn̄ nō reſalutauit āgelū ſalutātē. nec vllū tulit re-
ſpōſū a vgine cetere diſcāt vgīes vboꝝ vitare la-

Rorate celi desuper … [illegible]
Edus autem ne
strũ. ¶ II ¶ Scḋo vbũ eternũ
ẽ in medio mẽtis sicut sol in me
dio ẽ fons oĩs lũis corꝑalis ⁊ oĩa alia
lumẽ accipiũt Ecc. xlii. Sol illumi
[illegible] Sic vbũ eternũ ẽ fons luminis
[illegible] in de ãgelica ierarchia Vñ
[illegible] Et qꝛ lux illa increata in se ẽ
[illegible] ꝓporcionata. Vñ ꝓpter illi⁹
[illegible] altitudinẽ. Tũ ꝓpter mẽtis hebetudinez
Job. iiii. Puteꝰ altꝰ ẽ neqȝ quo haurias habes
Vnde ẽ q si mẽs debet hmõi lumẽ recipe opoꝛ ꝫ
[illegible] ipm mẽti cõdescẽdere. ⁊ se qdammõ in sui
medio ꝯstituere. Vñ mẽtes a vbo illustrari de
siderãtes clamãt illḋ Esa. lxiiii. Vtinã disrũperes
celos ⁊ descẽderes. Queadmodũ si sol corꝑalis
esset supra firmamẽtũ oĩa sydera natali desiderio
illustrari appetẽtia clamarẽt. Vtinã celũ disrũpe
tur vt sol descẽderet ⁊ se in medio nr̃i cõstitueret.
Nõ enim oĩa sydera a sole [illegible] strari possent. nisi
sol in medio eoꝝ situatꝰ eẽt. Sic sci p̃res. patriar
che ⁊ ꝓphe aduẽtũ vbi in carnẽ ardẽtissimis desi
derioꝝ suspiriis flagitãtes clamabãt. Vtinã dis
rũperes celos ⁊ descẽderes scȝ ad mediũ nr̃i. Hoc n̄
[illegible] olim pollicitꝰ fuerat ꝑ ꝓphaȝ Zach. ii. Lau
da ⁊ letare filia syon. qꝛ ecce ego venio ⁊ habitabo
ĩ medio tui. Sic nõ mẽtes deuote p̃ntiã vbi so
[illegible] in medio sui flagranti desiderio ex
optãtes clamare p̃nt ⁊ dicere hec vba Vtinam
disrũperes celos ⁊ descẽderes. ¶ Sȝ diceret ali
qs. Cũ vbũ eternũ sit spũs. qꝛ spũs ẽ deꝰ Jo. iiii.
Quid opꝰ ẽ disrũptiõe celi ad descẽsũ vbi ĩ car
nem vl in mẽtẽ. Dicẽdũ q̃ intelligẽdo de celo cor
porali. ipsũ celũ disrũpi ẽ ipossibile s̄m naturaȝ
cũ nõ sit susceptibile peregrine ĩpssiõis. Nec etiaȝ
ad descẽsũ vbi necessarie fuisset celũ scindi. sicut
nec in eiꝰ ascẽsu scissũ ẽ ꝓpter dotẽ subtilitatis cor
poris gliosi. de cuiꝰ ꝓprietate ẽ q̃ nullũ corpꝰ ei
resistat. Vñ clausũ virginis vterũ exiuit ⁊ clausis
hostiis ad discipulos introiuit. Et si h̄ potuit as
sũpto corpe multo magis añ susceptiõeȝ corꝑis po
tuit nõ scissis celis descẽdere. Oportet itaqȝ ce
loꝝ disruptiõeȝ mystice accipe ¶ B ¶ Scḋo
sciẽ q̃ ad descẽsũ vbi eterni in mẽtẽ exigũtur tria.
in celoꝝ disruptiõe designata. ¶ Primũ ẽ oĩm
creaturaꝝ ꝓ nullo reputatio. Et h̄ signatũ ĩ celoꝝ
disruptiõe. Posito enim ꝑ impossibile q̃ celũ rũ
peret. p̃cul dubio oĩs creatura q̃ sub celo ẽ corrũ
peret. cũ ab influẽtia celi ⁊ eiꝰ motu depẽdeat to
ta machina creature corporalis. Celi ergo disru
ptiõẽ exoptare quid [illegible] aliud. qȝ õ[illegible] creatu

re annihilatõeȝ … [illegible] vbũ eternũ
descẽdat et si oporteat celos disrũpi. exoptat q̃ ꝓ
nihilo ducit … [illegible] magnitudinẽ
amoris illiꝰ. ⁊ quãtũ ẽ ipedimẽta diuine p̃ntie. mal
lens totũ potiꝰ mũdũ corporeũ perire qȝ dilecti
p̃ntiã nõ habere. Talis fuit apl̃s Phil. iii. Oĩa
arbitratus sũ vt stercora. vt christũ lucrifacereȝ.
Et q̃cũqȝ hmõi ẽ. talis ẽ vere ꝯtẽptor mũdi ⁊ verꝰ
pauꝑ christi. Et ad talẽ libẽter descẽdit vbũ eternũ
Esa. lxvi. Ad quẽ respiciaȝ nisi ad pauperculum ⁊
cõtritum spũ. Vñ etiã dr̃ Esa. xix. Ingredietur dñs
egyptũ ⁊ mouebũtur simulacra egypti a facie
eiꝰ ⁊ cor egypti tabescet in medio eiꝰ ⁊ disrumpe
tur spũs egypti. Per egyptũ q̃ tenebre interp̃tat
significat aĩa q̃ añqȝ illustret vbo. ex se tenebro
sa ẽ. Hũc egyptũ qñ vbũ eternũ ingreditur tũc a fa
cie eiꝰ mouebũtur oĩa simulacra egypti. i. oẽs spe
cies create q̃ sũt q̃si idola aĩe cũ eis amore inheret
⁊ sic cor egypti in medio eiꝰ. i. intimũ mentis vbi
vbũ ꝯcipitur tabescet. ⁊ sic disrũpitur spũs egypti ꝑ
annihilatiõeȝ sui ⁊ oĩs spẽi create. Et sic q̃ oĩ crea
tura expulsa. cor soli vbo derelinq̃t possidenduȝ
Vñ ps. Tibi derelictꝰ ẽ pauꝑ. ¶ C ¶ Scḋm
ẽ sui ipiꝰ recta cognitio. Qḋ similit signatũ celorũ
disruptiõe. Per celũ enim intelligit cor hũanũ qḋ ẽ
sedes dei sicut ⁊ celũ. Et sicut celũ influit vitaȝ et
motũ oĩbꝰ inferioribꝰ mẽbris in ꝓprio microcos
mo. Hoc aũt celũ aliqñ ẽ clausũ ꝑ sui sibiipsi oc
cultatiõẽ. Aliqñ aptũ ꝑ sui ipsiꝰ nudã ⁊ rectaȝ
cognitiõẽ. Qȝ enim celi aptio cognitiõẽ ⁊ mã
festatiõeȝ importat. patet Math. iii. vbi dr̃ q̃ iesu
baptizato apti sũt ei celi. Nõ factũ est vt dic Chry.
nõ q̃ celoꝝ creatura rũperet. sȝ q̃ obstaculũ vide
di amoueret. Sic ĩ ꝓposito tunc cor ꝓpriuȝ hoĩ
dr̃ aptũ. qñ oẽ obstaculũ ẽ remotũ vt seipsuȝ nu
de videat ⁊ cognoscat. Ad h̄ hortatur ꝓpha Johe.
ii. Scindite corda vestra. Qȝ aũt cognitio suipi
sius reqrat ad ꝯceptiõeȝ vbi. facit ad hoc q̃ deus
pater nõ ꝓducere põt vbũ absqȝ cognitiõe suipsi
us. qꝛ pat cognoscẽdo se ꝓducit vbũ. sic mẽs nõ
põt ꝯcipe vbũ eternũ absqȝ suipiꝰ cognitione. Vñ
Richardꝰ i li. de cõtẽplatiõe dicit. Qȝ cognitio
sui est q̃dã mõs quẽ oportȝ ascẽdere quilibȝ vo
lentẽ ꝑuenire ad ꝯtẽplationẽ dei. In hũc mõteȝ
dũ moyses ascẽdit dñs ad eũ descẽdit. Vis audi
re dñm tecũ loquẽtẽ. vi[illegible] vide[illegible] christũ trãsfigu
ratũ. vis audire patrem [illegible] creti archanuȝ. ascen
de ĩ mõtẽ istũ. [illegible] asce cog[illegible] o[illegible] ere teipsũ. ps. Asce
dat hõ ad cor [illegible] ũ et exaltabitur deus. Disce hõ co
gnoscere teipsum et ascẽdisti ad cor altũ. quãtũ
q̃tidie in tui cognitione p̃ficis. tantũ ad altiora
sp̃ tẽdis. qui ad p̃fectã sui cognitionẽ ꝑuenit iã
mõtis verticem apprehendit. Hec Richardꝰ. Ad
hũc montẽ vel cor altũ [illegible] o descẽdit. quan

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

in medio mūdi. Et ſm̄ hoc triplex mediū .pficit
mēs deuota ſm̄ oēm ſui pfectibile. Na p cōparatōꝫ
ad p̄mū mediū .vbū eternū ē fōs vite inīnabil'
q̊ pficit memoria. Per cōparatōꝫ ad ſm̄ ē fons lu
minis inobfuſcabilis q̊ pficit itelligētia. Sꝫ p cō
paratōēꝫ ad tertiū mediū ē fons qetis ipturba
bilis q̊ pficit voluntas. Et hec tria pñt accipi pe
nes tria appꝓpriata diuinaꝝ pſonaꝝ. vt fōs vite a
ſcribat patri q̊ ē fontanea deitas ſm̄ Dyonī. fōs
luminis aſcribat filio q̊ ē ſplēdor paterne glie. lux
lucis ꝛ fons lūīs ſm̄ Amb. in hymno. fons qui
etis attribuat ſpūiſcō. q̊ ē qes mētiū ſm̄ beatum
Aug. ¶ B ¶ Primo igit' vbū etnū ē i medio
noſtri ſicut cor ē in medio aīalis. cor enī ē pncipi
uꝫ vite. Prouerb. iiij. Oī cuſtodia ſerua cor tuū
q: ex ipō vita pcedit. Et vbū etnū ē pncipiū vite
oīb⁹ viuētib⁹ Job. j. Qd factū ē in ipō vita erat
Marie aūt quātū ad p̄ns ē pncipiū vite ſpūal'
aīe deuote. Vn̄ beās Aug⁹. iiij. cōfeſ. Tu vita es
aīaꝝ. tu vita vitaꝝ viuēs te ipa. ꝛ nō mutaris vi
ta aīe mee. Vn̄ ꝛ mortuos viuificat vt oñſū ē ſu
pra in ſmōe dn̄ice pcedēns ¶ C ¶ De ſcd̄o igitur
medio. q̊ de fōte pcedit i aīaꝫ vita ſpūalis. q̊ ad
modū de corde pcedit natural'. Et h̄ q̊ ad tria in
qb⁹ vita aīalis cōſiſtat. Eſt enī cor pncipiū calo
ris. mot⁹ ꝛ ſenſ⁹. Sic vbū etnū i mēte cāt calorē
ſuperferuide dilectōis. motū virtuoſe pgreſſio
nis. ſenſū diſcretiue actōis. De p̄mo ps. Cōca
luit cor meū intra me. ꝛ i meditatiōe mea exar
deſcet ignis. Ex p̄ntia enī vbi etni ī īmū cordis
diuīo amore vehemēter cōcaleſcit. Et dū mens
de dilecto actualit' meditat' ſic exardeſcit ignis.
q: in amore ſpūſs īflāmat'. Exēplū in illis duo
bus diſcipulis eūtib⁹ in emaus q̊ dicebāt. Nō
ne cor noſtꝝ ardēs erat in nobis dū loq̄ret' nob
in via. Si enī illi ſic inardeſcebāt ex chriſti p̄ntia
corpali quāto magis aīa ex vbi p̄ntia mētali. ſi
cut ergo cor ē fons caloris in corpe. ſic vbū ē ori
go amoris in mēte. Vn̄ verbū eternū i mēte cu
piens ſui cordis calorē cordi aīe incorpari ꝛ in
eo iugiter cōſuari. pcipit cor aīe ſuo corde ſigil
lari. Cant. viij. Pōe me ſicut ſignaculū ſup cor
tuū. Per ſigillū fit expreſſio ſimilis imaginis et
clauditur ſcriptura ne legat' ab extraneis. Sic ver
bū eternū vult imaginē ſuā increatā mēti deuo
te imp̄mi. eāqꝫ ab oī amore extraneo premuniri
vt ſic ea de nulla re niſi de ſolo dilecto libeat co
gitare. Vn̄ Hugo. i. de laude caritatis. Ad te me
cōuerto dulcis amor ieſu in q̊ totū bonum aīe
mee dependet. Tu enī quadā vi ſuauiſſima men
tē in te trāſformas. viua deformātia extirpās vir
tutē ſenſuās mētē illuſtras. cōſciaꝫ mūdas. aīam
letificas. In q̊cūqꝫ [illegible] dulc[illegible] amor ſp cogitat

qū mūdū exeat. ſp cogitat qū verā pacē inueni
ſi qū ambulet. ſi qū ſedeat. ſi qū qd agat. ſi qū
eſcat. vt qd qd in corde gerit. ſui a memoria n[illegible]
recedas. ¶ F ¶ De ſcd̄o patet. Cor enīꝫ mo[illegible]
duplici motu ſꝫ pulſus ꝛ tract⁹. Sic vbū e[illegible]
mouet aīaꝫ. nūc pulſu tribulatōis. nūc [illegible]
ꝯſolatōis. Plerūqꝫ enī tribulato [illegible] qi pel
latur ꝛ elongetur a deo. Vn̄ etiā ipſe [illegible] ſiltus in
tribulatōe poſit⁹ dicit. De⁹ de⁹ [illegible] quid dere
liqſti me. Per cōſolatōes vo bō q[illegible] trahit' et
allicit' ad deū. ſicut capra vel ouis p hec. bā. Vn̄
petr⁹ diuina ꝯſolatōe attractus dicit. Dn̄e bo
nū ē nos hic ē. Nō ſic dixit tpe paſſiōis chriſti. Et
hac viciſſitudine pulſus ꝛ tract⁹. cāt mot⁹ in oī
bus virib⁹ aīe ad exercitiū virtuoſū. Vn̄ ps. cū. c.
Beāus vir cui⁹ ē auxiliū ab ſte ſꝫ i motu pulſ⁹ ꝛ
tract⁹ vt dictū ē. adiecit. Aſcenſiōes in corde ſuo
diſpoſuit. aſcēſiōes. i. grad⁹ pfect⁹ ſpūalis diſpo
nit in valle lacrimaꝝ. quātū ad motuꝫ pulſ⁹. Et
ſeq̄t. Etenī bñdictiōes dabit legiſlator. ꝛ h̄ quā
tū ad motū tract⁹. Et ſic hac viciſſitudie. ibūt. d
virtute in virtutē. Hāc viciſſitudinē ps. expt⁹ fuit
cū dixit. Quātas oſtēdiſti mihi tribulatōes mul
tas ꝛ malas ꝛ ꝯuerſus viuificaſti me. ꝛ de abyſ
ſis terre iterū reduxiſti me. Multiplicaſti ma
gnificētiā tuā ꝛ ꝯuerſus ꝯſolat⁹ es me. Et alibi
Scd̄m multitudinē doloꝝ meoꝝ in cord̄ meo.
ꝯſolatōes tue letificauerūt aīaꝫ meā. De hoc eti
am motu cōpoſito ex pulſu ꝛ tractu. q̊ vbū mo
uet aīam dicit Greg. ſup Ezech. ſic. Bonis ſuis
inq̊t de⁹ flagella pmiſcet vt nob oē qd nos in ſe
culo delectat amareſcat. ꝛ illū i cor̄ dūs ſurgat i aīo
qd nos ſp ad celeſte deſideriū inq̊etat ꝛ excitat.
atꝫ vt ita dicā delectabilit' mordeat. ſuauit' cruci
at hylarit' ꝯſtet. ¶ G ¶ De tertio pōt expōi il
lud qd ſcribit' Ecc. xxj. Qui pūgit cor pfert ſenſū.
Profert vbū etnū pūgēdo cor qd ſtiat ſtimu
lo duplici ſꝫ ſtimulo amoris ad actōm boni et
ſtimulo timoris ad vitatione mali. Vn̄ vbū de
medio cordis ē q̊ lignū ſciē boni ꝛ mali i medio
paradiſi Gen. ij. Facit enī vbū hoīeꝫ vaciē ſcire bo
nū ꝛ malū. ꝛ nō q̊dē p experientiaꝫ. ſꝫ p efficaciam
facit opari bonū ꝛ effugere malū. Et q̊ ſit vt illis
mēs ꝯ natale inclinatōeꝫ q̄ cor hūanū pnū ē ad
malū. econtrario pna ſit ad bonū ꝛ tarda ad ma
lū. Vn̄ ſic dic' Bern. Hoc facit vbū etnū in mēte
q̊ illō qd ubi p naturaꝫ ipoſſibile ē p grāꝫ ei⁹ n̄ ſo
lū poſſibile ſꝫ etiā facile fiat. Et hec ē pax illa q̄ ex
ſupat oēꝫ ſenſū Phil. iiij. Qua pace ita cor hoi
minis cordi diuio cōfederat' q̊ ſi vnū cor cū eo
efficiat' vt poſſit dicere illō ps. Defecit caro mea
ꝛ cor meū. de⁹ cordis mei ꝛ ps mea deus in eter
num ꝛc.